

POLYTEKKARI

1/2008

PENNI AJATUKSISTASI

Haudotaanko **THINK TANKEISSA**
keksintöjen kultamunia? SIVUT 10–11.

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta tiedottaa

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÅR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

viestinta@tky.fi

→ TKY hakee suunnittelusihteeriä

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta hakee määräaikaista suunnittelusihteeriä ajalle 1.3.2008–30.7.2009.

Teknillinen korkeakoulu, Helsingin kauppakorkeakoulu ja Taideteollinen korkeakoulu ovat yhdistymässä uudeksi yliopistoksi 1.8.2009 alkaen, jolloin toimintansa aloittanee myös vastaavan yliopiston uusi ylioppilaskunta. Mainittujen korkeakoulujen ylioppilaskuntien kannalta muutos uuteen yliopistoon ja yhteiseen ylioppilaskuntaan on merkittävä haaste ja mahdollisesti niiden historian suurimpia järjestöllisiä muutoksia. Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta on aloittanut vuonna 2007 valmistautumisen uuden yliopiston tuomiin muutoksiin ja hakee nyt suunnittelusihteeriä vastaamaan muutosprosessin kokonaisvaltaisesta koordinoinnista yhteistyössä hallituksen ja pääsihteerin kanssa.

Suunnittelusihteerin tehtävänkuvaan kuuluu koordinoida ylioppilaskunnan edustajien välistä toimintaa uuden yliopiston suunnittelun eri teemaryhmissä, esitellä hallitukselle säännöllisesti ajankohtaiset asiat uuteen yliopistoon ja sen ylioppilaskunnan suunnitteluun liittyen, vastata sisäisestä, ulkoisesta ja jäsenviestinnästä liittyen prosessin vaiheisiin yhteistyössä TKY:n tiedottajan kanssa, valmistella ylioppilaskunnan eri toiminta-alueiden kanssa yhteistyössä todennäköisiä toiminnan ja organisaation muutoksia liittyen ylioppilaskunnan todennäköiseen sulautumiseen muiden uudessa yliopistossa mukana olevien korkeakoulujen

ylioppilaskuntien kanssa sekä olla säännöllisessä ja aktiivisessa yhteydessä ja yhteistyössä kyseisten ylioppilaskuntien kanssa.

Toimeen valittavalta edellytetään korkeakouluopintoja, erinomaista suomen kielen taitoa sekä kiinnostusta opiskelijajärjestön toimintaa kohtaan. Eduksi katsotaan ylioppilaskunnan tuntemus, hyvät vuorovaikutustaidot, organisointi- ja paineensietokyky, valmius itsenäiseen työskentelyyn sekä opiskelu Teknillisessä korkeakoulussa tai sieltä suoritettu diplomi-insinöörin tutkinto.

Suunnittelusihteerin toimi on määräaikainen (1.2.2008–30.7.2009). Työ on täysipäiväinen (37,5 h/vko). Palkka on ensimmäisenä vuonna noin 1 640 euroa ja sitä korotetaan 5 % toisena vuonna. Ylempi korkeakoulututkinto nostaa palkkaa 5 %. Työntekijällä on myös mahdollisuus hakea opiskelijahintaista asuntoa.

Tarjoamme haasteellisen ja mielenkiintoisen työn nuorekkaassa ja hlvattomassa työympäristössä, mieleenpainuvia kokemuksia, tarpeen mukaan joustavat työajat sekä loistavan tilaisuuden hankkia monipuolista kokemusta. Odotamme hakijalta innostunutta ja ennakkoluulotonta asennetta opiskelijoiden kanssa toimimista kohtaan sekä joustavuutta työaikojen ja tehtävien suhteen.

Lisätietoja antaa pääsihteeri Teemu Halme, paasihteeri@tky.fi, p. (09) 468 2103.

Haku aika päättyy 31.1.2008 klo 16.00. Vapaamuotoiset hakemukset pyydetään toimittamaan pääsihteeri Teemu Halmeelle sähköpostilla osoitteeseen paasihteeri@tky.fi tai kirjeitse osoitteeseen TKY, PL 69, 02151 Espoo. Huom! Kuoreen tai sähköpostin otsikkoon merkintä: "suunnittelusihteerihaku".

→ TKY:n vuoden 2008 hallitus

TKY:n hallitus on päättänyt vastuualueistaan.

Vuonna 2008 TKY:tä luotsaavat:

- ▶ Christian Pelttonen – hallituksen puheenjohtaja
- ▶ Juuso Laatikainen – varapuheenjohtaja, viestintä ja tietotekniikka
- ▶ Petri Valkama – järjestöasiat
- ▶ Katariina Nyman – kansainväliset asiat
- ▶ Anni Sarvaranta – koulutuspoliittiset asiat
- ▶ Markus Heimonen – koulutuspoliittiset asiat
- ▶ Lauri Reiman – sosiaalipoliittiset asiat
- ▶ Sebastian Knight – teekkariasiat ja palvelut
- ▶ Petri Heikkinen – teekkari kylä

→ TKY hakee lukkaria

TKY hakee vuosille 2008–2009 lukkaria. Lukkarin virka on kaksivuotinen kunniavirka, jossa vuoden 2008 lukkari toimii kisällinä ja vuoden 2009 mestarina, jolloin hänelle valitaan uusi kisälli. Lukkareiden tehtäviin kuuluvat lukkarikoulutuksen järjestäminen sekä laulunjohtaminen merkittävimmässä TKY:n järjestämissä tapahtumissa. Lukkarin tulee olla laulutaitoinen.

Toista lukkarinvirkaa toimittaa vuonna 2008 lukkarimestari Elmo Allén Polyteknikkojen Kuorosta. Lukkarit sopivat työnjaostaan keskenään, mutta periaatteessa mestari johtaa toimintaa ja kisälli toimii hänen apunaan.

Lähetä vapaamuotoinen hakemuksesi (sisältää vähintään yhteystiedot) torstaihin 31. tammikuuta mennessä sähköpostitse osoitteeseen teekkariasiat@tky.fi. Lisätietoja: Mika Tarhala, teekkari- ja kulttuurisihteeri (045 633 8069, mika.tarhala@tky.fi).

→ Ilmoittaudu kilpailijaksi Otaniemen SELL Student Games 2008 -kisoihin!

XXIV SELL Student Games 2008 -tapahtuma, tuttavallisemmin SELL-kisat, kokoaa kotimaiset ja ulkomaiset korkeakouluopiskelijat kisaamaan Espoon Otaniemeen 22.–25.5.2008. Tiedossa on yksi vuoden suurimmista ja kansainvälisimmistä urheilutapahtumista Suomessa.

Tämän vuoden kisoissa lajeina ovat ammunta, judo, shakki, sulkapallo, suunnistus, tennis, uinti, yleisurheilu, koripallo, lentopallo, mini-jalkapallo, salibandy ja ultimate. Kisat ovat avoimet kaikille korkeakouluopiskelijoille ja vuonna 2007 valmistuneille ympäri maailman. Joukkuelajeissa kaikkien jäsenten tulee olla saman koulun opiskelijoita tai sieltä valmistuneita.

Ilmoittautuminen: Kisoihin ilmoittaudutaan koulun oman joukkueenjohtajan kautta. TTK:n opiskelijoiden joukkueenjohtajana toimii TKY:n liikuntas sihteeri Sonja Sahlsten, sonja.sahlsten@tky.fi. Ilmoittautuessasi kerro nimesi ja yhteystietosi sekä laji tai lajit, joihin haluat osallistua. Myös mahdollinen majoitustarve on ilmoitettava jo nyt. Ensimmäisen vaiheen ilmoittautuminen päättyy 31.1.

Lajikohtaisia lisätietoja sekä tietoa kisoista yleisesti saat kisaviuilta: www.sellgames2008.com sekä TKY:n sihteeristön teekkaripalvelusta.

→ TKY:n asunnoissa asuvien asumisoikeuden tarkistus

Perustuu Asumisen ohjesäännön 15 §:ään:

Vuokralainen sitoutuu vuosittain ja muulloinkin asuntotoimiston pyynnöstä antamaan asuntotoimistolle tiedot asumisoikeuteen vaikuttavista seikoista asumisoikeuden tarkistamista varten. Asumisoikeuden tarkistamisen yhteydessä asuntotoimikunta voi sanoa vuokrasopimuksen irti vuokralaisen kanssa erityisesti, mikäli:

1. vuokralainen on lopettanut opintonsa Teknillisessä korkeakoulussa;
2. vuokralainen ei ole enää ylioppilaskunnan jäsen;
3. tässä ohjesäännössä kohdassa 9 § mainitut määräajat täyttyvät;
4. ei ole suorittanut kahdeksaatoista (18) opintopistettä Teknillisessä korkeakoulussa edellisenä lukuvuotena Teekkari kylän tai Heinävaaran asukkaana.
5. vuokralainen ei asumisoikeuden tarkistuksen yhteydessä anna asuntotoimistolle asumisoikeuden tarkistamiseksi välttämättömiä tietoja.

Opintoviikot muutetaan opintopisteiksi käyttäen kerrointa 1,8.

Seuraava asumisoikeuden tarkistus tehdään syksyllä 2008 ja silloin tarkistetaan opintosuoritukset lukuvuodelta 2007–2008.

Asumisoikeus Teekkari kylässä

Asuntoja teekkari kylästä myönnetään vain ylioppilaskunnan jäsenille.

Asumisoikeusajasta on säädetty asumisen ohjesäännössä 9 §: Vuokralaisella on oikeus asua ylioppilaskunnan asunnossa siihen asti, kun hän on ollut korkeakoulun kirjoilla viisi (5) lukuvuotta ensimmäisestä diplomi-insinööri-, arkkitehti- tai maisema-arkkitehtitutkintoon kuuluvasta läsnäolovuodesta luettuna. Kuitenkin jos vuokralainen on saanut Teknilliseen korkeakouluun vain ylempään korkeakoulututkinnon suorittamisoikeuden, asumisaika on kaksi (2) lukuvuotta ensimmäisestä läsnäolovuodesta luettuna. Näitä asumisaikoja sovelletaan, ellei ohjesäännön kohdasta 17 § muuta johdu. Lapsiperheille asumisaikaa myönnetään kaksi (2) vuotta lisää. Pitkäaikaisen sairauden, pitkäaikaisen ulkomaila opiskelun tai harjoittelun tai muun vastaavan syyn perusteella voi asuntotoimikunta poiketa edellä mainituista määräajoista. Asumisaikaa voidaan jatkaa erillisestä hakemuksesta enintään yhdeksi (1) vuodeksi kerrallaan. Asumisoikeusajana suoritettu varusmies- tai siviili-palvelus pidentää asumisoikeutta palvelusajan mukaisesti. Varusmies- tai siviilipalveluksen suorittavan vuokralaisen tulee kirjallisesti luopua asunnostaan palveluksen suorittamisen ajaksi. Tämän jälkeen hänellä on oikeus saada hallintaansa entistä asuntoaan vastaava asunto.

SOLITA

Ota askel eteenpäin.

www.solita.fi/ura

Pääkirjoitus 16.1.2008

Se on ihan jees

Joulukuun 21. päivä päättyi Polyteekkarin lukijatutkimus. Napsautin kyselyn kiinni toimitussihteerin kanssa Jämeräntaipaleella ja toivotimme toisillemme hyvät joulut. Kotona kiehautin lasillisen glögiä (alkoholitonta) ja rupe- sin selailemaan vastauksia ja vertailemaan tuloksia viimevuotiseen kyselyyn.

Edellisvuonna kysely oli auki vain pari viikkoa, nyt se oli täytettävissä yli kuukauden. Silti vastauksia ei tullut merkittävästi enempää, 2006 vastauksia tuli 102, kun tänä vuonna 142 vastaajaa täytti kyselyn. Viime vuonna mies- ja naisvastaajien määrä oli suurin piirtein sama, miehiä oli 55,9 %. Tänä vuonna miesvastaajien määrä oli nousut 69,2 prosenttiin. Eniten kyselyyn vastasivat 2006 miehet, iältään 21–23-vuotiaat ja vastaajat jotka ruskivat kohdan ”Loppua ei näkyvissä”, kun kysyttiin opiskelujen vaiheesta. Tänä vuonna eniten kyselyyn vastasivat miehet, 22-vuotiaat, toista vuotta TKK:lla opiskelevat henkilöt.

Molempina vuosina suurin osa kyselyyn osallistujista asui Otaniemessä. Lehteen tarttumista helpottaakin varmasti se, että se kannetaan kotiovelle saakka. Lehteä selaillaan eniten omassa kodissa, mutta myös runsaasti ruokalassa, kiltahuoneella ja luennolla. Tänä vuonna Teekkarikylässä asuvat

ole mielestään saaneet Polyteekkarista lukea. Parilla vastaajalla kaippuu hannukarpomaiseen journalismiin oli suuri: ”Mihin katosi TKY:n rahat? Kuka haluaa myydä Dipolin, ja miksi ihmeessä? Tutkiva journalismia. Kannanottoja päivän polttaviin aiheisiin. Otaniemessä tapahtuvien vääryyksien julkaiseminen.”

Jutut joista toiset ovat pitäneet, ovat samaan aikaan ärsyttäneet toiset raivon partaalle:

”Jocyn teekkarimiesjutut. Hauskasti kirjoitettuja juttuja, joissa yhtä aikaa teekkareita sekä haukutaan että omasta teekkariudesta ylpeilään.”

”Tällä hetkellä parhaiten mieleen tulee Jocyn englanninkielinen teekkarikulttuuria käsittelevä, toisin sanoen tutaa ihannoiva ja tikkiä kritisoiva, artikkeli. Toki jokainen meistä katsoo hentsua ja runkkaa kotona päivät pitkät; kiitoksia ennakkoluulojen levittämisestä ja onnitteluni helpon kohteen valitsemisesta.”

”Tuoreessa muistissa on erityisesti juttu kauheista kämppiksistä. Se oli aivan loistava ja muistutti minua miksi en halua asua solussa.”

”Lehteä täytetään melko lailla turhilla ja hyvin pinnallisilla jutuilla ’unelmatyöpaikoista’ tai solukämppiksistä. Pitääkö joku toimituksessa tätä luovana tai hyvänä journalismina? Mitä uutta tällaiset jutut tuovat yleiseen keskusteluun?”

Koska itseään viisaampia on hyvä siteerata, *Journalistin* päätoimittajan **Johanna Korhosen** kommentti Journalismi aikakauslehdessä -luennolla kiteyttää, mistä järjestölehden tekemisessä on usein kyse. ”Lehden pitäisi olla lukijan peili-kuva. Se on vaikeaa, koska *Journalistin* lukijakunnassa on yli 200 eri ammattinimikettä.”

Korhosen kommentti tiivistää hyvin sen, että järjestölehden lukijakunta ei ole koskaan homogeeninen porukka, vaan ryhmä jolla on hyvin erilaiset odotukset ja kiinnostuksen kohteet. Prosenttilukujen takaa hahmoutui kuitenkin tälläkin kertaa, mitä lehdestä halutaan kaikista eniten lukea: uutisia, ajankoh- taisjuttuja (95,1 %) sekä teekkarikulttuurista kertovia juttuja (79 %). Lehden ei toivota kalastelevan juttujaan maailmalta, vaan omasta kylästä, oman kansan parista.

Tähän on varmasti tulevana vuosina tulossa muut- os, kun suuri yhdistyminen tapahtuu. Vaihtoehtoja on nähdäkseni kaksi: jokaiselta opiskelijaryhmäl- tä jää elämään oma lehti tai uusi ylioppilaskunta perustaa kokonaan uuden lehden. Teekkareilla ja kyltereillä yhteisiä lehtivirityksiä on toki ollut jo aiemmin, joten eri opiskelijaryhmittymien yhtei- nen lehti ei olisi Otaniemien auringon alla mitään uutta.

Koska nyt on loistava ajankohta heittää arvauksia ja todeta ne parin vuoden päästä joko oikeiksi tai vääriksi, arvaan että lehdet yhdistyvät ja että tänä keväänä valitaan Polyteekkarin viimeinen päätoi- mittaja. Katsotaan miten käy.

Johanna Mitjonen

pystyivät kertomaan, haluavatko he jatkossakin, että lehti tulee heille kotiin. Yli puolet vastasi: ”Kyllä”. Vastaajista 37,8 % vastasi ”Kyllä” myös kysymykseen: ”Jos lehti ei tule sinulle kotiin, haluaisitko että se tulisi?” Luvut eivät ole kovin suuria, mutta ehkä TKY voisi tulevaisuudessa selvittää, haluaako jäsenistö lehden kotiin postituksena, etenkin nyt kun T-lehden tilaamisesta ollaan luopumassa.

Ärsytti lehti tai ei, sitä luetaan säännöllisesti (86 %). Tyypillisesti Polyteekkaria luetaan 15–20 minuuttia. Vaikka ”Lehdestä luen aina” -osaston kuningas on ruokalista, lehteen palaillaan usein (68,5 %) myös aika luonnollisista syistä: ”Jos lehdestä löytyy yksikin pidempi juttu, niin ei sitä viidessä minuutissa välttämättä kaikkea kerkeä lukemaan, eli siis syy on lukemisen hitaus.” Myös seuraavat seikat mainittiin: ”Leikkaan itses- täni tai poikaystävästäni kertovat jutut talteen.” ”Pöntöllä asioidessa ei yleensä kerkiä lukemaan kuin muutaman jutun kerrallaan.”

Lehteen toivottiin jatkossakin ajankohtaisia, kantaaottavia ja hauskoja juttuja. Muutama vastasi kysymykseen kertomalla, minkälaisia juttuja eivät

7 Dekaanin työpäivä

➤ Jos työpäivä alkaa takan lämmittämällä ja koiran ulkoiluttamisella, työ kuulostaa aika kivalta. TKK:n vastavalitut dekaanit ovat ensimmäisiä viroissaan ja luotsaavat juuri perustettuja tiedekuntia.

9 Kiltalehdessä aasi pidetään sillan alla

➤ Juuri maanmittareiden kiltalehden Geometreksen päätoimittajan tehtävistä luopunut Vuokko Heiskanen ja SIKin kiltalehden Sössön uusi päätoimittaja Leni Järvenpää sanovat, että kiltalehden tulisi olla sekoitus sekä tiedotusnäkökulmaa, teekkarihuumoria, opintoneuvomista että yleistä turinaa sekalaisista teemoista.

10 Kun ajattelu on työ

➤ Ajatuspajat meillä ja muualla suoltavat ajatuksia niin yhteiskunnasta kuin tekniikasta ja taloudestakin. Mutta mitä ne tarkalleen ottaen tekevät?

13 Koolla on väliä

➤ Tunnusta pois. Joululoman aikana pelastusrengas kasvoi taas muutamia senttejä. Juuri nyt on taas se vuodenaika, kun kaikkialla puhutaan läskistä. Esittelyssä Katariina Kyrölä ja Hannele Harjusen kirja ruumiinnormeista ja lihavuudesta.

16 Sä kysyt, miksi kyöneleat?

➤ Yksi suomen suosituimmista tyttöbändeistä heitti viimeiset keikkansa joulukuussa. Mikko Arvinen muistelee jutussaan Tiktakin taivalta ja etenkin Petran nahkahousuja.

17 Tekniikan ihmeiden comeback

➤ Insinööritaidon huipennuksista kertova sarja saa nyt keväällä jatkoa. Tällä kertaa esittelyssä huimat pilvenpiirtäjät.

Kannen kuvitus Markus Koljonen

POLYTEEKKARI — POLYTEKAREN

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816
Verkkolehti www.polyteekkari.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Johanna Mitjonen

TOIMITUSSIHTEERI

Meri Laitinen

TOIMITTAJA

Sofia Ziessler

ULKOASU JA TAITTO

Elmo Allén

YHTEYSTIEDOT

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

ILMOITUSMYynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat: Pirunrykki Oy, 020 7969 580, www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset: RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen 044 5000 450, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

MEDIAKORTTI

www.polyteekkari.fi/mediakortti/

TOIMITUS

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

JAKELU

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

SEURAAVA NUMERO

30.1.2008. Aineisto toimitukseen 23.1.2008 mennessä.

Virallinen totuus

Mahdollisuuksia valita tulevaisuus

Christian Peltonen
Puheenjohtaja,
TKY:n hallitus

Vuosi 2008 alkoi arvokkaasti lipun nostolla TKK 100 vuotta yliopistona -juhluvuoden lipunnostoseremonialla TUAS-talon ulkopuolella tammikuun toisena päivänä. TKK:n juhluvuosi kertoo paitsi omasta yliopistostamme myös yliopistotasoisesta tekniikanalan opetuksen tarinasta. Sadannen lukuvuoden alkaessa meillä kaikilla opiskelijoilla on akateemisen yhteisön jäsenenä syy olla ylpeitä yliopistostamme ja siitä miten insinöörit viimeisen sadan vuoden aikana ovat rakentaneet huomista. Pitkät perinteet ovat voima josta yhdessä ponnistamme kohti parasta mahdollista tulevaisuutta.

Suurten muutosten keskellä on tärkeää muistaa mitä ollaan tekemässä ja mitä todellisuudessa on tapahtumassa. Paremman tulevaisuuden rakentaminen kertoo tarinaa halusta kehittyä ja katsoa eteenpäin. Toimittaessa yhdessä yhteisten tavoitteiden puolesta halu kehittyä kertoo, että välittämme yhteisössä toimivista ihmisistä. Kyse ei ole siitä olemmeko kilpailijoita parempia, vaan siitä voimmeko olla tyytyväisiä itseemme jos pysähdymme ja lakkaamme tekemästä parastamme. Riippumatta siitä olemmeko tyytyväisiä nykytilaan vai emme, niin ainoa tavoite jota voimme itse kunnioittaa, on tahto olla vielä parempia.

Puhuttaessa ylioppilaskunnan toiminnan seuraavasta vuodesta, puhutaan aina erikoisesta ja erityisestä vuodesta. Katsottaessa eteenpäin jokainen vuosi on omansalainen, mutta ennen kaikkea kyseessä on aina vuosi jolloin unelmista voi tulla totta ja jolloin on mahdollista toteuttaa itseään. Riippumatta haasteiden koosta, jokainen vuosi on yksilölle erityinen ja niiden omien haasteiden kohtaamista. Ylioppilaskunnan, killan, osakunnan tai yhdistyksen piirissä toimivalle yhdessä tekemisen

ja hauskanpidon toive ei ole riippuvainen, niistä haasteista joita yhteisöön kokonaisuutena kohdistuu. Ei myöskään tavoite uuden oppimisesta ja valmistumisesta osaavaksi diplomi-insinööriksi ole riippuvaista yliopistoon kohdistuvista muutoksen tuulista. Kaikki mainitut ovat sitä samaa tarinaa halusta kehittyä ja kohdata uusia haasteita.

Muutoksen keskellä on tärkeää että yhdessä teemme työtä tavoitteiden saavuttamiseksi. Mutta jotta ta-

voitteet voivat olla yhteisiä on luotava ymmärrystä keskuuteemme siitä mitä olemme tekemässä. Ymmärryksen rakentamisen keskellä on tärkeää pystyä viestimään ja kuuntelemaan aktiivisesti. Viestintä ei tavoita kohdettaan, ellei ole kiinnostusta kuunnella, mutta jos viestiä ei ole, kukaan ei voi kiinnostua. Ylioppilaskunnan vuoden 2008 tavoitteista yksi on saada toimitettua kiinnostuneille viesti perille. Tärkeää ja mahdollista on vain se jonka yhdessä valitsemme olevan sitä.

Toiminnassaan vain rohkeasti altistaessaan itsensä epäonnistumisen mahdollisuudelle, on mahdollista saavuttaa tavoitteita ja kokea onnistumisia. Uskaltakaamme yhteisönä olla oma itsemme ja tehdä parhaamme sen eteen, että vuosi 2008 on vuosi jonka muistamme siitä, että meillä kaikilla oli hauskaa yhdessä!

Tenori Joonas Penttinen ja basso Timo Aaltonen vetävät kuuluisan Ian Gillanin aarian kappaleesta Smoke on the Water.

Laulu-urakka tuotti maailmanennätyksen

Teekkarit mukana peitoamassa japanilaisten karaoken laulamisen ennätystä.

Karaokemaratonin 216 tunnin kajautukset päättyivät Lasipalatsissa sunnuntaina 16.12. klo 16, kun muun muassa opiskelijoista, muusikoista ja satunnaisista ohikulkijoista koostunut 100 hengen joukko onnistui rikkomaan karaoken maailmanennätyksen PlayStationin järjestämässä laulumaratonissa.

Moni teekkari oli mukana teke-mässä maailmanennätystä YLE:n vanhalla studiolla. Tavoitteena oli 240 tuntia yhtäjaksoista laulua niin,

että kappaleiden välinen tauko olisi aina maksimissaan puoli minuuttia. Lisäksi saman kappaleen sai laulaa korkeintaan kerran kahdessa tunnissa. Yhdeksään vuorokauteen mahtui yli 4000 karaokekappaletta. Mukana oli runsaasti TKY:n alayhdistyksiä, joista kullekin oli annettu 24 tunnin vuoro laulettavaksi. Myös hevitähti Ari Koivunen kävi laulamassa Madonaa ja Alice Cooperia.

Innokkaimmat laulajat jäivät laulamaan koko vuoron ajaksi yötä myöten — studion takahuoneeseen oli varattu nokosia varten muutama sänky. Yksi Dominanten ja Raksan vuoroilla laulanut karaoken ystävä kertoo kokemuksistaan: ”Nukuin Dominanten vuorolla studiossa tunnin tai puolitoista ja lauloin

yhteensä 59 kappaletta ensimmäisellä vuorollani. Raksan vuorolla en ollut enää yhtä kovassa kunnossa: nukuin sellaiset viitisen tuntia ja lauloin paljon vähemmän. Aamuyön jälkeen alkoi vähän väsyttää, mutta tunnelma pysyi katossa, enkä ehtinyt tylsistyä yhtään. Aivan loistava keikka!” Toimittaja oli itsekin paikalla todistamassa hulvatonta irrottelua.

Pisimmän karaokemaratonin virallinen Guinness-maailmanennätys oli aikaisemmin japanilaisten hallussa. Edellinen ennätys rikottiin Tokiossa huhtikuussa 2007, kun Yamaha Corporationin järjestämässä tapahtumassa laulettiin karaokea yhtäjaksoisesti yhteensä 214 tuntia.

Sofia Ziessler

KuvaMitäHä?

Siellä ne vaan roikkuu netissä tammikuun pimeinä iltoina. Näkymä Servin-Maijan tie 12:lta. Kuvaaja: Janne Arino.

#irc

5.1.2008
#ethana

<mmmajuri> heräsin tänään häiritsevään ajatukseen.	mieleen, oikeellisuudesta en tiedä sen enempää
<mmmajuri> jalkapallo = jalkapalloilija, juoksu = juoksija, yhdistetty = ???	<mmmajuri> ne on yhdistettyilijöitä
<apaaap> yhdistetyn hiihtäjä	<saaa-ra> yhdistetyn mies
<mmmajuri> onko?	<Warziyosi> yhdistetyn hiihtäjähyp-pääjä
<apaaap> wikipediasta ainakin löytyy	<Warziyosi> saaa-ra: korrektili yhdistetyn henkilö
<mmmajuri> ne on vaan heittänyt hatusta sen sinne	<apaaap> yhdistetty hiihtäjähyp-pääjä
<apaaap> toi on se termi, joka mulle tuli ensimmäisenä	<Warziyosi> yhdistäjä
	<mmmajuri> perkele, se on soitto hiihtoliittoon

Lastenkodille kerätty lahjoitussumma ylitti roimasti odotukset

TKY:n jäsenmaksujen ohella lahjoitetuilla varoilla hankittiin sekä tietokone että kotiteatteri.

Johanna Mitjonen

Keväällä 2007 yksi ylioppilaskunnan hallitusvastaavista, **Ilona Mäkinen**, sai idean paikallisesta projektista, jossa etsittäisiin Otaniemen lähellä oleva kohde, johon rahaa kerättäisiin. Projektin käynnistyi selvittämällä pääkaupunkiseudulla toimivia nuorten ja lasten hyväksi toimivia järjestöjä. Pelastakaa lapset -järjestön lastenkoti Tirlittan Kauniaisissa kuulosti Mäkisestä heti sopivalta kohteelta, sekä sijainnin että käytännön järjestelyiden osalta. "Lastenkoti tuntui sopivalta kohteelta siksi, että kansallisesti on puhuttu paljon nuorten ja lapsiperheiden pahoinvoinnista. Huostaan otettujen lasten määrä kasvaa koko ajan ja on jo varsinkin pääkaupunkiseudulla erittäin huolestuttava. Olemme itsekin nuoria opiskelijoita, joten lasten ja nuorten tukeminen tuntui siinäkin mielessä sopivalta."

Lukuvuoden 2007–2008 ilmoittautumisen yhteydessä teekkareille tarjoutuikin mahdollisuus antaa lahjoitus jäsenmaksun maksamisen yhteydessä Tirlittanin uuden tietokoneen hankintaa varten. Taavoitteena oli saavuttaa täysi tonni, mutta summa ylittyi roimasti, ja lopulta lahjoituksia tuli 2495 euroa.

Joulukuun puolessa välissä Mäkinen ja ylioppilaskunnan tietotekniikkasihteeri **Antti Partanen** suuntasivat Tirlittaniin. Partanen kokosi osissa ostetun koneen useiden innokkaiden lasten avustuk-

Tietotekniikkasihteeri Antti Partanen toimii uuden tietokoneen kättilönä. Koneen tuleva käyttäjä Viljami seuraa asennushommia malttamattomana.

sella. Konepaketin lisäksi rahaa riitti niin tulostimen kuin kotiteatterinkin ostamiseen, mistä kaikki olivat sangen tyytyväisiä. Partanen vakuutti uudesta koneesta löytyvän kattavan muistin lisäksi myös runsaasti tehoja. Kokoamisen valmistuessa lapset apikoivatkin mitä pelejä hankinnan myötä voitaisiin pelata. Toimittajan ehdottamaa

Monkey Islandiakaan ei täysin tyrmätty.

Kun projekti on nyt saatu päätökseen ja kokemusta kertynyt, Mäkinen tuumii, että tulevaisuudessa ylioppilaskunta voisi miettiä samantyyppisiä hankkeita, jotka kohdistuisivat esimerkiksi Pietarin tai Viron lastenkoteihin. Mäkinen toivoo, että jatkossakin löytyisi ihmisiä jotka haluaisivat viedä tä-

män tyyppisiä hankkeita ylioppilaskunnassa eteenpäin. Hän kuvaa projektia ongelmattomaksi: yksi yhteyshenkilö ja yhteisesti sovitut toimintamallit auttavat hyväntekeväisyysprojektin onnistumisessa.

"Kohteen valitsemisessa olennaista oli se, että voisimme lahjoitajatahona tehdä muutakin kuin vain siirtää rahat tilille. Kävimme lastenkodissa usealla tutustumis-

vierailulla, ja kokosimme lahjoitusrahoilla ostetun tietokoneen lasten kanssa. Sinänsä pienillä teoilla voi tehdä suuria: sekä lastenkodin henkilökunta että lapset vaikuttivat aidosti otetuilta tuestamme. Oli hienoa olla mukana tekemässä jotain hyvää ja osoittaa, kuinka haluamme omalta osaltamme auttaa niitä, joilla asiat eivät ole niin hyvin."

Inkubiosta neljästoista kiltta

Bioinformaatioteknologian opiskelijoiden yhdistys sai vihdoin virallisen killan aseman.

Sofia Ziessler

Bioinformaatioteknologian opiskelijoiden ammattiyhdistys Inkubion kiltautumisesta päätettiin edustajiston kokouksessa 13.12.2007. Inkubion vuoden 2007 hallituksen puheenjohtaja **Akseli Virtanen** kertoo, että TKY:n hallitus teki edustajistolle esityksen kiltautumisesta neuvoteltuaan asiasta Inkubion kanssa, eikä vastaehdotusta tullut. "Sähköinsinöörkillasta eriytymisprosessi on ollut hyvin työläs mutta sinänsä kivuton", Virtanen toteaa.

Suurin työ kiltautumisessa on ollut eri tahojen informoimisessa Inkubion kiltautumishaluista ja niiden syistä. "Bioinformaatioteknologia on Teknillisen korkeakoulun ainut tiedekuntarajat ylittävä tutkinto-ohjelma", Virtanen kertoo. Tutkinto-ohjelmassa opiskellaan tietoteknisiä, luonnontieteellisiä sekä lääketieteellisiä kursseja, ja sen tavoite on valmistaa opiskelijoista asiantuntijoita näiden kolmen osa-alueen rajapintaan.

Virtanen kertoo halunneensa puheenjohtajuuskaudellaan nostaa kissan pöydälle. "Inkubiosta oli jo paljon aikaisemmin haluttu tehdä kiltta", vuonna 2003 ensimmäisten biolaisten joukossa aloittanut Virtanen kertoo. Alkuvaiheessa jäseniä olisi kuitenkin ollut kiltautumiseen liian vähän: vuosiotto on nelissä-

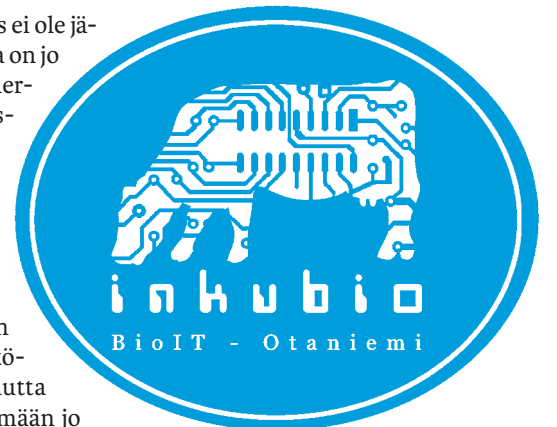
kymmenissä, mutta aloittajia on yleensä vähemmän. Tällä hetkellä jäseniä on noin 150.

Virtasen tavoite nyt, kun aika oli kypsä, oli tuoda poikkitieteelliselle opiskelijakunnalle sen tarvitsema vapaus. "Vuonna 2007 otin yhteyttä toiseksi uusimman killan Athenen alkuvaiheiden aikaiseen puheenjohtajaan **Henrik Blåfieldiin** ja pyysin neuvoja omaan urakkaamme." Virtanen kertoo, että Athenen kiltautumiskokemuksista oli Inkubiolle paljon hyötyä, ja hän arvioi, että Athenella prosessi oli paljon hankalampi. "Sähköinsinöörikilta ansaitsee ison kiitoksen myötämielisyydestä." Virtanen kertoo, että kaikki tahot ovat olleet ymmärtäväisiä Inkubion suhteen.

Inkubio on toiminut kiltamaisesti jo ennestään, joten rivikiltalaiseen

kohdistuva vaikutus ei ole jäsensyistä: Inkubiolla on jo aiemmin ollut esimerkiksi omat yritys-suhteet, kiltahuone sekä opintovastava. Fuksikasvatus on suurin asia, joka tulee muuttamaan. "Tämä vuoden fuksit kasvatetaan perinteisesti sähköteekkarityyliin, mutta muutos tulee näkymään jo seuraavissa fukseissa". Virtanen kertoo, että kiltautumisen ajankohta oli tarkkaan suunniteltu. Kevät 2008 on suunnittelun aikaa, ja syksyllä uusien fuksien tullessa Inkubio on valmis.

Toinen tärkeä muutos on, että kaikki kiltatoiminta tulee lisäänty-

mään. "Nyt meillä on mahdollisuus luoda perinteistä omannäköisiä ja sellaisia, että kiltalaisemme haluavat olla niissä mukana", Virtanen kertoo. Inkubio saa myös omat haalarit, joiden väri on toistaiseksi mysteeri.

Beneq hurmasi innovaatioyliopistoraadin kasvuyrityskilpailussa

Meri Laitinen

Sanomatalon Mediatorilla järjestettiin tiistaina 8.1. Helsingin Sanomien kasvuyrityskilpailun finaali, jossa kymmenestä mukana olleesta kasvuyrityksestä valittiin sekä yleisön että raadin suosiokit.

Kuuden hengen raati koostui innovaatioyliopistohankkeessa mukana olevien korkeakoulujen opiskelijoista. Teknillisestä korkeakoulusta raadissa istuivat TKY:n hallituksen entinen puheenjohtaja **Antti Savolainen** ja teekkarikulttuurisihteeri **Mika Tarhala**, Taide-teollisesta korkeakoulusta **Pekka Kumpula** ja **Antti Rouhunkoski**, sekä Kauppaikorkeakoulusta **Laura Tuutti** ja **Juho-Kusti Kajander**. Raadin apuna toimivat viestintäkonsultti **Christina Forsgård** sekä pääomasijoittaja **Artturi Tarjanne**.

Yritykset pitivät kukin kahden minuutin presentaation, jonka tarkoituksena oli vakuuttaa sijoittajan rooliin eläytyneet raatilaiset.

Paula Partanen

Voittajaksi nousi vuonna 2005 perustettu Beneq, joka hyödyntää erilaisiin pinnoitetekniikoihin keskittyvässä liiketoiminnassaan muun muassa nanoteknologiaa ja atomikerroskasvatusmenetelmää. HS:n haastattelussa yritys kertoi strategiansa perustuvan olemassa olevan keksinnön viemiseen uusille markkinoille. Visiona on "tulla maailman johtavaksi pinnoituslaitteita tuottavaksi yritykseksi".

Raati piti yrityksen esittelypuhetta energisenä ja liikeideaa toimivana. HSE:n Tuutti kiitteli erityisesti anteeskipyytelemätöntä asennetta ja arveli, että Beneqistä voi tulla vielä suuri menestystarina. Yleisö puolestaan valitsi suosikikseen Habbo-virtuaaliyhteisöstä tunnetun Sulakkeen.

Tilaisuudessa puhunut Nokian toimitusjohtaja **Olli-Pekka Kalasvuo** piti suomalaisten kasvu-

Mikä kasvuyrityskilpailu?

➤ Kasvuyrityskilpailuja järjestävät monet elinkeinoelämän tahot. Erityisesti liikkeenjohdon ja taloushallinnon asiantuntijapalveluita tarjoavat yritykset, kuten Deloitte ja Ernst & Young, hakevat usein uusia kykyjä kilpailujen avulla. Helsingin Sanomien järjestämässä *Tulevaisuuden voittajat* -kilpailussa etsittiin Suomen lupaavinta kasvuyritystä toimialasta riippumatta. Kilpailun tarkoituksena oli HS:n mukaan nostaa esille innovatiivisia suomalaisia yrityksiä, jotka päivitäisessä talousuutisoinnissa jäävät usein marginaaliin. Pääomasijoittajista ja muista talouden asiantuntijoista koostunut raati sai nimetä potentiaalisia yrityksiä, joista sitten valittiin kymmenen eniten ääniä saanutta yritystä finaaliin.

yritysten kannalta tärkeänä muun muassa hyvää strategiaa ja erottautumiskykyä. Lisäksi hän painotti, että on tärkeää tietää tarkalleen, missä bisneksessä ja missä osassa arvoketjua yritys toimii. Monille finalisteille tämä ei ainakaan esitelypuheiden perusteella tuntunut olevan itsestäänselvyys; esimerkiksi Idean visioi opettavansa kaikki Afrikan naiset ja lapset lukemaan kännykkäsovelluksen avulla.

Yllä mainittujen lisäksi finalisteihin kuuluivat Codenomicon, Digium, Ekahau, Floobs, Movial, Plenware ja Xtract. Kilpailuun oli valikoitunut pääasiassa informaatioteknologiaan painottuneita yrityksiä.

Seuraava kasvuyrityskilpailu järjestetään vuonna 2014.

Contact Forum järjestetään jo 22. kertaa

Kontaktit kunniaan!

Anni Sarvaranta

Tammikuun viimeisenä päivänä Dipoli täyttyy jälleen kesätöitä ja diplomitoita etsivistä opiskelijoista, kun Contact Forum, Suomen suurin yliopisto- ja korkeakouluopiskelijoille suunnattu yksipäiväinen rekrytointitapahtuma avaa ovensa. Yritykset tarvitsevat hyviä työntekijöitä, joten kannattaa käyttää tilaisuus hyväkseen ja tuoda omaa osaamistaan esille mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Tammikuun messut ovat suuremmat kuin koskaan, ja tämä jos mikä osoittaa, että kilpailu osajista on voimakkaassa kasvussa.

Contact Forum -messuilla opiskelijoille välittyy monipuolinen kuva tämän hetken työmarkkinoista. Luvassa on laaja elinkeinoelämän edustus, kun yli 70 potentiaalista työnantajaa saapuu Dipoliin esittelemään toimintaansa. Rekrytointimessut tarjoavat loistavia kontakteja tuhansille kesätöitä ja diplomitoita etsiville opiskelijoille.

Opiskelijoiden työnhaun tukena messuilla päivystävät suositut CV-klinikat, joihin voi tuoda oman CV:n tarkistettavaksi ja korjattavaksi. CV-klinikoilta saa hyviä vinkkejä työnhakuun ja työhakemusten tekoon. Lukuisat yritysesitykset luovat mahdollisuuden tutustua kiinnostavaan yritykseen tarkemmin ja pienryhmätilaisuudet antavat opiskelijoille tilaisuuden keskustella alan huippuosaajien kanssa henkilökohtaisesti.

Contact Forum on opiskelijoiden järjestämä rekrytointitapahtuma.

Into ja uudet ideat ovat avaintekijöitä messujen onnistumisen kannalta ja jotka olisivatkaan parempia ennakoimaan ja välittämään opiskelijoiden toiveita kuin opiskelijat itse? Järjestelytoimikunta koostuu seitsemän opiskelijajärjestön edustajista, jotka vaihtuvat vuosittain. Messujen tuotolla rahoitetaan opiskelijajärjestöjen toimintaa.

Ahkeran kontaktien luonnin jälkeen messuilijat jatkoille Lux nightclubiin. Koska messujen kehittämi-

nen opiskelijoille mielekkääseen suuntaan on äärimmäisen tärkeää, palautteen antamisesta on tehty houkuttelevaa; drinkkilippuja illan bileisiin on jaossa!

Kirjoittaja toimii Contact Forumin tiedotusvastaavana

➤ Contact Forum to 31.1. Dipolissa. Lisätietoja messuista sekä ilmoittautumiset yritysesityksiin: www.contactforum.fi.

Mikä Contact Forum?

➤ Maan tunnetuimmat akateemisille opiskelijoille suunnatut rekrytointimessut, järjestetty vuodesta 1986. Helsingin messut järjestää CF-Opiskelijamessut Oy, jonka taustalla ovat AIESEC HY, AIESEC KY, AIESEC HUT, AIESEC SHS, KKOY, ELSA-Helsinki ry. ja Metsäyliopilaat ry. Noin 60 yrityksellä ja 5000 kävijällä (2007) maan suurimmat yksipäiväiset korkeakouluopiskelijoille tarkoitetut messut. Tänä vuonna toimintaansa esittelee 73 yritystä.

Ideat kilpailivat vuoden lopussa TKK:lla

Loppuvuodesta TKK:lla järjestetty ideakilpailu keräsi yhteensä 44 uutta ajatusta. Aihealueet jakaantuivat laajalle skaalalle aina koneenrakennuksesta virtuaalimaailmaan.

Johanna Mitjonen

Voittajia oli valitsemassa TKK:n henkilökunnasta ja opiskelijoista koostuva raati. Raadin puheenjohtaja toimi professori **Yrjö Neuvo**. Raadin mielestä neljä parasta ideaa olivat **Hilla Rudankon** "Travelling without moving", tiimin **Vesa Välimäki**, **Timo Salmi** ja **Tomi Salmi** idea "Älypallopelit — Tekniikkaa pallopelien seuraamiseen sekä **Panu Harmon** "Ylämummo heilauttaa" ja **Aarne Halmeen** "Kattoa hyväksi käyttävä kodin palvelurobotti".

Voittajaksi valittiin kolmannen vuoden arkkitehtiopiskelijan **Hilla Rudankon** esittämä idea, jossa virtuaalimatkailevia tarjotaan reaalielämätilaisuudessa 9. tammikuuta Rudanko muistutti, että virtuaalimatkaileminen olisi ekologista ja tarjoaisi kokonaan uudenlaisia kokemuksia ja elämyksiä. Rudanko palkittiin Nokian E90-kommunikaattorilla.

Ideakilpailun tuloksena käynnistetään kaksi monivuotista teknologiaprojektia. Heti käynnistetyt projektit ovat "Travelling without moving" ja "Älypallopelit — Tekniikkaa pallopelien seuraamiseen". Kevään 2008 opiskelijaprojektien kesto on helmikuusta toukokuuhun ja ne ovat laajuudeltaan 5–8 opintopistettä/opiskelija. Projektiin haetaan opiskelijoita TKK:n kaikista koulutusohjelmista. Lisätietoja TKK:n pääsivulla/uutissivulla olevan linkin kautta. Haku päättyy tammikuun 25. päivää.

Eeva Pitkälä

Hilla Rudanko vastaanottaa palkintoa raadin edustajilta professori Neuvoilta ja tekn. toht. Sami Ylöselältä.

KUKA
KETÄ HÄ
???

TKK:n
dekaanit Petri
Varsta ja
Matti Leisola

Esittelyssä TKK:n uudet dekaanit, osa 1

Vuoden alussa TKK:lla siirryttiin osastoista laitoksiin ja tiedekuntiin. Kemian ja materiaalitieteiden tiedekunnan dekaani Matti Leisola sekä Insinööritieteiden ja arkkitehtuurin tiedekunnan dekaani Petri Varsta kertovat, mitä kaikkea uudistus pitää sisällään.

Miksi TKK:lla siirryttiin tiedekuntamalliin?

Matti Leisola: ”Uusi järjestely selkeyttää koko organisaatiota, TKK on ollut hyvin hajanainen johtamisjärjestelmän kannalta: 12 osastoa ja lukuisa joukko erillislaitoksia on ollut aika sekava kuvio, varsinkin rehtorin kannalta. Suuri osa professorikuntaa joutui tekemään myös hallinnollisia töitä, mikä vie aina aikaa pois tutkimukselta ja opetukselta.”

Petri Varsta: ”Avaintehtävien uudelleenryhmittely oli yksi tärkeä syy: tiedekunnat ja korkeakoulun johto huolehtivat strategisesta suunnittelusta ja laitostasolla tapahtuu varsinainen tutkimus ja opetus. Lyhyesti ilmaistuna haluttiin selkeyttää toimintamallia.”

Minkälaisilla perusteilla tiedekuntajako tehtiin? Miksi esimerkiksi oman tiedekuntasi aineet ovat päätyneet yhdeksi kokonaisuudeksi?

ML: ”Tiedekuntajasta oli monenlaisia mielipiteitä, itse edustin hieman erilaista kantaa kuin mihin päädyttiin. Itse ehdotin, että esimerkiksi matematiikka, kemia ja fysiikka olisivat samassa kokonaisuudessa, mutta hyvä näinkin. Meidän tiedekunnassamme kaikki aineet liittyvät selkeästi prosessiteollisuuteen.”

PV: ”Fyysinen koko oli yksi keskeinen tekijä. Vanhassa mallissa esimerkiksi rehtorilla oli suoria alaisia melko suuri joukko; tehokkaan toiminnan takaamiseksi alaisia tulisi olla korkeintaan kymmenen. Nyt yksiköt ovat helpommin hallittavia.”

Mitä tiedekuntauudistus merkitsee tavalliselle teekkarille? Näkykö tiedekuntarakenne opinnoissa vai onko kyseessä vain hallinnollinen muutos?

ML: ”Jos kyseessä olisi pelkästään hallinnollinen uudistus, ei sillä olisi juuri merkitystä. Toivottavasti se ei siis jää sellaiseksi, vaan että uudistus esimerkiksi yhdenmukaistaa käytäntöjä ja opiskeluun liittyviä rutiineja, kuten diplomitoiden arvostelua ja kurssipalautteen keräystä.”

PV: ”Oman näkemykseni mukaan se näkyy erilaisissa todistuksissa, mutta opiskelijoiden kannaltahan tärkeimpiä ovat tutkin-

to-ohjelmat, jotka ovat pysyneet samana. Laitokset näkyvät mahdollisesti opetustarjonnassa, mutta itse tiedekunta on luultavasti opiskelijalle melko kaukainen.”

Mitä tiedekuntauudistus tarkoittaa innovaatioyliopistohankkeen kannalta?

ML: ”Nämähän ovat erillisiä asioita, mutta tietenkin oman pesän kuntoon laittaminen helpottaa myös innovaatioyliopistoon siirtymistä. Toivon mukaan kyseessä ei tule olemaan pelkästään kolmen itsenäisen korkeakoulun muodollinen yhtenäistäminen, vaan konkreettisesti päällekkäisyyksiä purkava uudistus.”

PV: ”Ei sitä suoraan ole siihen kytketty, mutta eihän tällaisia isoja muutoksia joka vuosi tehdä. Uudistus sopii mielestäni erittäin hyvin innovaatioyliopistohankkeeseen.”

Miten TKK:n henkilökunta on ottanut vastaan tiedekuntauudistuksen kaikkien muiden uudistusten joukossa? Jääkö aikaa riittävästi ns. normityöhön rakenteellisten muutosten, byrokratian ja uusien toimintamallien keskellä?

ML: ”Uudistuksesta sinällään on puhuttu jo kolme vuotta, ja mukana on ollut ihmettelystä ja vastarintaa. Itsekin olin aluksi hieman skeptinen, mutta varsinaisen tiedekuntamalliin siirtymispäätöksen jälkeen asiat ovat edenneet nopeasti ja nyt olen kohdannut suhteellisen myönteisiä kantoja. Voimakasta muutosvastarintaa en ole havainnut.”

PV: ”Kyllä henkilökunta on ollut kovilla, mutta kunhan nimitykset ja järjestäytyminen saadaan kuntoon, lähtee toiminta varmasti paremmin liikkeelle. Tärkeää on yhdessä tekeminen: jos on riittävästi aikaa

Prof. Varsta ja prof. Leisola pysähtyivät entisten osastojensa puolimaastoon keskustelemaan päivänpolttavista asioista.

keskustella henkilökunnan kanssa, saa heidät mukaan hankaliinkin asioihin.”

Mitä kuuluu dekaanin toimenkuvaan? Millainen on dekaanin työpäivä?

ML: ”Vaikea sanoa vielä, mutta tämä päivä alkoi koiran ulkoiluttamisella, takan lämmittämisellä ja diplomityön lukemisella. Jos

dekaanin päivä menee kokouksesta toiseen juoksemiseen, on jossain tehty virhe. Ennen kaikkea täytyisi olla aikaa suunnitella ja arvioida tiedekunnan toimintaa. Periaatteessa työajastani tulisi kulua 50 % professuurin tehtävien hoitamiseen ja 50 % dekaanin tehtävien hoitamiseen, mutta käytännössä töitä tulee varmasti olemaan 150 % edestä.”

PV: ”Periaatteessa päivät kuluvat luennoinnin, diplomitoiden ja väitöskirjojen sekä erilaisten kokousten parissa. Esimerkiksi tämän päivän ohjelma on seuraavanlainen: klo 8.30 meritekniikan laboratorion johtoryhmän kokous, klo 10 diplomityön kommentointia ja seminaarijärjestelyitä, klo 11 lounas ja heti perään Polyteekkarin haastattelu, klo 12 todistusten allekirjoittamista, klo 13 tapaaminen tiedekunnan uuden tiedottajan kanssa, klo 14 uuden laitosjohtajan ehdottamiskokous, klo 15 järjestäytymisasioita koskeva kokous hallintopäälliköiden kanssa, klo 16 omia töitä, klo 19 kuntosalille, ja klo 21 kotiin. Olen saanut vaimolta luvan olla myöhään tänään. Minulle sopii työskentelytapa, jossa sihteeri sopii tapaamiseni: hän tekee sen nopeasti ja järjestää minulle aikaa myös opinnäytteiden lukemiseen.”

Meri Laitinen

■ Seuraavassa numerossa paljastamme, mitä Elektroniikan, tietoliikenteen ja automaation tiedekunnan dekaani **Jorma Kyyrä** sekä Informaatio- ja luonnontieteiden tiedekunnan dekaani **Olli Simula** vastasivat samoihin kysymyksiin.

ENÄÄ 563 PÄIVÄÄ INNOVAATIOYLIOPISTOON

Minne menet, TKY?

Vuodenvaihteessa valta vaihtui ylioppilaskunnissa. TKY:n hallituksen vastikään väistynyt puheenjohtaja Antti Savolainen ja uusi puheenjohtaja Christian Peltonen jakavat samanlaisen näkemyksen ylioppilaskuntien yhdistymisen suuntaviivoista.

Sekä kylterit että taikkilaiset ovat ai-keissa perustaa uuteen ylioppilaskun-taan nimeään kantavia yhdistyksiä, joiden tarkoituksena on muun muassa turvata perinteiden säilyminen. Sekä edellisen että nykyisen puheenjohtajan mielestä kylteri- ja taikkilaisyhdistysten perustaminen on hyvä idea, koska uudella ylioppilaskun-nalla jäseniä tulee olemaan 16 000–17 000, eikä ylioppilaskunta pysty hoitamaan kaik-kea yksin.

TKY:n visioon teekkariyhdistys ei kuulu. ”Meidän ylioppilaskuntamme rakenne on hieman erilainen, meillä killat tekevät pal-jon fuksikasvatusta, muissa ylioppilaskun-ta on juuri tässä roolissa”, Peltonen sanoo. Savolaisen mielestä perinteiden kohtalosta ei tarvitse olla huolissaan, mutta niiden säi-lyminen pitää ottaa huomioon. ”En usko että teekkarikulttuuri on katomassa. Kulttuuri it-sessään on aina aikansa tuote. Mitä meidän pitää ottaa huomioon, on se mitä halutaan säilyttää ja kuinka.” ”Emme edes voi päättää mitä teekkarikulttuuri tulevaisuudessa on, se elää ja muuttuu”, Peltonen lisää.

Kun puhutaan siitä, ketkä teekkarilakkia tulevaisuudessa tulevat käyttämään tai mikä instanssi myöntää sen käyttöoikeuden, ovat molemmat sitä mieltä, että teekkarilakki on jatkossakin insinööri-kunnan tunnusmerkki. Peltonen sanoo, että vielä on liian aikaista ottaa kantaa kuka lakinkäytöstä tulevaisuu-udessa päättää, mutta tämänhetkisen vision mukaan päätöksen tekee ylioppilaskunta. ”Todennäköisesti teekkarijaostoa vastaava elin käsittelee asiaa”, Peltonen summaa.

Savolainen muistuttaa, että lakki on re-kisteröity tavaramerkki ja patenttisuojattu, joten sitä kuka sen tulevaisuudessa omis-taa, pitää miettiä tarkkaan. ”Lakki on sym-boli, joka yhdistää teekkarisukupolvia ja on siksi erittäin arvolutautunut.” Hän nostaa myös esille, että tulevaisuudessa kaikenlainen poikkitieteellisyys vain kasvaa. Monen opinnot saattavat olla tekniikan raja-alueil-la. ”Tulevaisuudessa se, tuleeko opiskelijasta diplomi-insinööri vai onko hänen tutkinto-nimekkeensä jokin muu, vaikuttaa varmasti siihen, myönnetäänkö hänelle lakinkäyttö-oikeus vai ei”, Peltonen toteaa.

Kiltojen ja TF:n roolin molemmat näkevät erillisenä itse yhdistymishankkeen kannal-ta. Itsenäisinä yhdistyksinä ne päättävät itse mitä niille tapahtuu. ”Ajatuksena on ollut

että rahallinen ja aatteellinen tuki kiltoja kohtaan säilyisi myös tulevaisuudessa”, Pel-tonen sanoo.

Rahan ja omaisuuden jakamisesta ylioppi-laskunnilla on tällä hetkellä erilaiset näke-mykset.

TKY:n visiossa uuden ylioppilaskunnan omaisuus koostuu nykyisten ylioppilaskun-tien varallisuudesta. KY:n visiossa teekka-reiden ja kyltereiden tulisi lahjoittaa varoja ylioppilaskunnalle saman verran jokaista nykyistä jäsentään kohden. Asunnot TKY:n visiossa jaettaisiin kaikille tuleville inno-vaatioyliopiston opiskelijoille, mutta KY ei asuntojaan ainakaan tässä vaiheessa olisi an-tamassa koko ylioppilaskunnan käyttöön.

Savolainen ja Peltonen tyrmäävät kuiten-kin jyrkästi koko varallisuuden laskemisen olennaisuuden. ”Ylioppilaskunnan tehtävä ja tarkoitus ei ole omaisuuden omistaminen. Luvut eivät ole tärkeitä, vaan se mitä ylioppi-laskunta tekee yksittäisen jäsenensä eteen. Olennaista on pohtia mitä ylioppilaskunta tekee tulevaisuudessa”, Savolainen sanoo. ”Omaisuus ei sinänsä ole tärkeää. Meille on tärkeää että on rahaa, jolla toimintaa voi tu-kea. Enemmän pitäisi keskittyä siihen, mitä uuden ylioppilaskunnan halutaan olevan ja tekevän, sen sijaan että lasketaan, mikä kunkin ylioppilaskunnan rahallinen arvo tällä hetkellä on”, Peltonen lopettaa.

TOKYOn mielestä kaikkien opiskelija-ryhmittymien näkyvyys sekä uuden yliop-pilaskunnan hallituksessa että edustajis-tossa turvattaisiin kiintiöillä. Kaikenlaisille kiintiömalleille molemmat puheenjohtajat sanovat ei. ”En pidä kiintiöajattelusta; mi-nusta sopivimmat henkilöt pitää valita. Ymmärrän TOKYOn näkökohdan siitä, että kaikkien äänen tulisi kuulua, mutta en tekisi sitä kiintiöiden kautta. Valittujen ihmisten pitää edustaa koko ylioppilaskuntaa eikä vain oman taustaryhmänsä asioita”, Savolai-nen sanoo. ”Ylioppilaskunnan hallitus tekee työtä koko ylioppilaskunnan puolesta”, Pel-tonen täydentää.

Kuluneet pari kuukautta ovat olleet yliop-pilaskunnissa suvantoaikaa. Marraskuun liittokokouksen valmistelu vie aina paljon aikaa, ja joulukuussa organisaatioissa on henkilövaihdoksia hallitusten kokoonpa-nojen uudistuessa. Näin ollen yhdistymis-projekti ei ole kokenut suuria nytkähdyksiä viime aikoina.

Haasteita tulevalle keväälle kuitenkin riittää. Yhteisen sävelen löytäminen tekisi ylioppilaskunnista voimakkaamman vaikut-tajan varsinaista yliopistojen yhdistymistä toteutettaessa. Juuri nyt keskustelussa on esimerkiksi se, mitkä tahot pääsevät inno-vaatioyliopiston säätiön hallitukseen. Olisi-kin tärkeää vaikuttaa siihen, että opiskelija-jäsenen paikasta saataisiin lupaus.

Johanna Mitjonen

Virkaanastuneen TKY:n hallituksen puheenjohtaja Christian Peltosen (vas.) ja väistyneen puheen-johtaja Antti Savolaisen mielestä juuri nyt on tärkeintä keskittyä siihen, mitä uuden ylioppilaskun-nan halutaan olevan ja tekevän.

TOKYOn huoli:

Miten taideopiskelijoiden edustuksellisuus turvataan uudessa ylioppilaskunnassa?

Johanna Mitjonen

TOKYOn puheenjohtajuuden juuri taakseen jättänyt Markus Koljo-nen toivoo, ettei edustuksellisuus uudessa ylioppilaskunnassa jää pelkän äänestysaktiivisuuden varaan.

Koljonen kertoo, että TOKYOssa on pohdittu, miten kaikki opiskelijat olisivat uudessa ylioppilaskunnas-sa tasavertaisia. Huolta hallituksessa on aiheuttanut se fakta, että taideopiskelijat käyvät edustajistovaaleissa uurnilla kaikista passiivisimmin. Koljonen puhuukin kiintiö-mallin puolesta. ”Ainakin alkuun olisi hyvä olla kiintiöpaikkoja ylioppilaskunnan hal-lituksessa kaikille opiskelijaryhmille. Näin taattaisiin, että teekkarivaltaisessa ylioppi-laskunnassa kylterit ja taikkilaiset eivät jäisi oppositioon. Näin varmistettaisiin se, ettei taikkilaisista tulisi ylioppilaskunnan RKP:tä, joka otetaan mukaan vain katsomaan sivus-ta toisten päätöksentekoa.”

Myös edustajistovaaleihin Koljonen eh-dottaa ratkaisuksi esimerkiksi vaalipiire-jä, joissa opiskelijat äänestäisivät omasta piiristään edustajia. ”Malli mahdollistaisi poikittaiset ryhmittymät, esimerkiksi poliittista väriä tunnustavat ryhmät. Näiden ryhmien tavoitteita voisi ääntään käyttä-mällä kannattaa yli korkeakoulurajojen.” TOKYO ei ole saanut kannatusta kiintiöide-

oilleen kummaltakaan ylioppilaskunnalta, ei TKY:ltä eikä KY:ltä. ”Tiedostan, että nämä eivät ole täydellisiä ratkaisuja, mutta ne ovat meidän mallejamme siihen, kuinka asioita voisi hoitaa ja kuinka käytännössä kaikkien opiskelijoiden ääni kuuluisi. Tulevaisuu-udessa tilanne voi olla toinen, mutta alussa kaikkien äänen kuulumisen turvaaminen on tärkeää.”

Johanna Mitjonen

Kilta ja sen lehti

Neljätoista kiltaa ja yksi osakunta — ja kaikilla oma lehti. Polyteekkarilla on monta potentiaalista kummilasta, joista valittiin joulukuussa paras: kiltalehtikilpailun voittajaksi luovi Sähköinsinöörkillan kiltalehti Sössö. Tasokkaina pidettiin myös Fyysikkokillan Kvantin juhlanumeroa, Maanmittarikillan Geometresta sekä Informaatioverkostojen kiltalehti Kukkaa.

Mikä on kiltalehden funktio? Kysymys on olennainen, jos haluaa valita ”parhaan” lehden. Taidokas taitto on mannaa, jos haluaa esimerkiksi peitellä sisällön köyhyyttä. Juttujen tekeminen on nimittäin työlästä — jos siis haluaa tehdä oikeasti jotain, mitä ei voi tempaista krapulaisesta alitajunnasta puoli tuntia ennen deadlinea. Juttuja varten pitää yleensä ottaa selvää jostain, mikä ei intohimoisesti googlettavalle teekkarille sinänsä ole mikään ponnistus.

Ongelma on, että tiedon saamiseksi pitää ottaa ensin selvää, kehen pitää ottaa yhteyttä, jotta saisi seuraavaan ihmiseen yhteyden, joka puolestaan tietää, ketä kannattaisi haastatella artikkelia varten. Sitten pitää hankkiutua tekemään mahdollisesti useampiakin haastatteluita ja lopulta koota niistä, sekä muista lähteistä löytyvistä tiedoista juttu ja kirjoittaa se tyylikkäästi auki. Työlästä. Ideatkin pitäisi kaivaa jostain kuopasta. Kiltalehti syntyy vain, jos killassa on riittävästi vapaaehtoisia toimittajhenkisiä salapolii-seja, jotka lisäksi osaavat — ainakin jonkun mielestä — kirjoittaa. Valitettavasti TKK:lla kirjallisen ilmaisuuden suosio ei ole valtaisa, eikä kiltalehden nyhääminen ole useimpien mielestä jostain syystä mielekäästä.

Mutta takaisin varsinaiseen kysymykseen: mikä on kiltalehden funktio? Onko pääasia, että killalla on olemassa joku oma läystäke, jonka ulkomuodolla ja sisällöllä ei ole niin väliä? Tässä tapauksessa kiltalehti olisi yksi killan statuksista kuten esimerkiksi valtion tapauksessa sen oma valuutta. Jos kukaan ei siis halua tehdä kiltalehteä, ja kaikilla olisi ehkä kivempaa ilman, miksi sellaista silti tulisi hampaat irvessä tuottaa? Vastaus voisi olla, että kiltalehden funktio on tarjota tietoa kiltalaisille, eli suomeksi siis olla viestintäkanava.

Juuri tittelin luovuttaneena entisenä kiltalehden päätoimittajana olin tästä ulottuvuudesta hämmästynyt, koska mielestäni kiltalehden funktio on olla hauska ja killan henkinen, osittain yleismaailmallinen

ja avara sekä huolellisesti tehty. Laatu on olennaista sekä ulkoasussa että itse teksteissä. Inhoan pilkku- sekä rektiovirheitä. Kapulakielenkin voi säästää koneen kovalevyille jemmaan. Tämä on kuitenkin lähinnä epäolennaista, teknistä näpertelyä.

Vuokko Heiskanen, *Geometreksen* vuoden 2007 päätoimittaja, ja **Leni Järvenpää**, *Sössön* entinen taittaja ja uusi päätoimittaja, ovat samoilla linjoilla siitä, että kiltalehden tulisi olla sekoitus tiedotusnäkökulmaa, teekkarihuumoria, opintoneuvomista sekä yleistä turinaa sekalaisista teemoista. Vuokon mielestä käytäntö tosin painottuu viih-teellisyyteen. ”Laadukas kiltalehti ilmentää aikaansa ammentaen aiheensa kaikille tutusta opiskelijan arjesta: pennin ja ajan(hukan) venyttämisestä”, Vuokko miettii. ”Tärkeää on pysyä ajan hermoilla ja miettiä, mitkä asiat kulloinkin askarruttavat lukijaa ja mistä tämä haluaisi mahdollisesti lukea.” Ihanteellinen kiltalehti paitsi viihdyttää myös ottaa kantaa — vaikka sitten sokeiden autoilijoiden puolesta. Lisäksi mukana saisi olla ripaus ammatillista näkökulmaa.

Molempien mielestä kiltalehden funktio on myös kiltahistorian dokumentointi. ”Eräs tilaaja, maanmittari vuosimallia 1966, kirjoitti minulle lukevansa lehden kannesta kanteen ja iloitsevana huomattessaan, etteivät teekkaritavat ole juurikaan muuttuneet sitten 1960–1970-luvun. Tosin skumpaan ei kuulemma ollut rahaa muuten kuin Leningradin matkoilla”, Vuokko kertoo. Maanmittarikillassa on pitkälle ulottuvat kiltalehtiperinteet: vuonna 2007 Geometres vietti nelikymppisiä. Leni muistuttaa, että kiltalehdet arkistoidaan — painettu sana ei katoa toisin kuin nettisivujen sisällöt, mistä on hyötyä killan historiikkeja koottaessa.

Haaste on pohtia, kenelle kiltalehti tulisi lopulta kohdistaa — kilta-aktiiveille? ”Sähkölle tulee vuodessa kolmatta sataa fuksia, joista vain murto-osa saa vappuna lakin. Tästä voi päätellä aika hyvin, kuinka moni ei liiku kiltajutuissa ollenkaan”, Leni kertoo. ”Kiltalehden tulisi ottaa nämäkin tapaukset huomioon. Esimerkiksi taittaja voi valita kuvituksen niin, etteivät lehdessä pyöri aina samat naamat.” Sisältöä kannattaa todella miettiä, koska potentiaalisia lukijoita on joka tapauksessa. ”Olisi turhauttavaa käyttää näinkin monen ihmisen aikaa lehden tekemiseen, jos lopputulos olisi liian kuivaa edes vessapaperiksi”, Vuokko tuumaa.

”Toisin kuin voisi kuvitella, lehden taittaminen ei ole vain kuvien ja tekstien sommittelua — siinä jutut vasta saavat ansaitsemansa kehykset ja kontekstin, jotka houkuttelevat lukijan tarttumaan pitkiinkin artikkeleihin”, Vuokko pohtii. Onnistuneessa taitossa jutun idea ja sanoma tulevat selville yhdellä silmäyksellä, tosin Lenin mielestä erikoisella taitolla voi karistaa tehokkaasti

kliseitä. Vuokon mukaan parhaat ideat syntyvät Maari-E:ssä klo 2.00–5.00 automaattikahvin ja kylmän pizzan voimin. Leni kertoo taittaneensa Sössöä parityöskentelynä **Sadi Hossainin** kanssa. ”On ollut mahtavaa taittaa toisen kanssa, koska silloin ei jää jumittamaan, vaan homma edistyy ja ideat sikiävät, kun niitä mietitään yhdessä.”

Eri killoissa toimituskäytännöt vaihtelevat. Joissakin killoissa kiltalehteä tehdään niiden kanssa, jotka sattuvat ehtimään, toisissa puolestaan on vuodeksi kerrallaan valittava toimituskunta. ”Toimituskunnan rooli on erittäin suuri ja toimituksen yleisilmapiiri on reipas, utelias ja toime-lias. Tuottoisimmat toimituskokoukset on pidetty sitsien jatkoilla, joissa päästään luovan (juoppo)hulluuden ytimeen”, Vuokko kertoo.

Lenin mukaan toimitukseen pitää ainakin sähköllä hakea, ja toimituskunnan jäsenet ovat tehtävässään motivoituneita. Oman kokemuksen mukaan toisinaan ideoita saa oikein nyhtää, mutta kun juttua vihdoin tulee (toisinaan viikkotolkulla myöhässä deadlines-ta erilaisten selitysten saattelemana), tulee päätoimittajalle todella upea olo. Juttuja saavat toki tarjota muutkin kuin vakio-toimittajat. Iloinen asenne näkyy joka tapauksessa, olipa toimittaja sitten vakituinen tai satunnainen raapustelija. ”Kiltalehden tekeminen tulisi olla ennen kaikkea innostavaa ja hiukan kujeellista — muikea asenne nimittäin paistaa myös lopputuloksessa”, Vuokko toteaa.

Toivottavaa olisi, että joku tarttuisi siihen, mitä on urakalla väännetty. Päätoimittajan kannattaa yrittää tsempata mahdollisimman moni kirjoittamaan, eikä kehuja voi olla koskaan liikaa. Kun toimittajilla on hyvä mieli, he kuuntelevat myös ystävällisiä kehitysehdotuksia. Kiltalehtikirjoittamisessa on mukana myös henkilökohtainen aspekti: monelle se voi olla tärkeä vapauttava harrastus ja samalla mahdollisuus kehittyä myös kirjoittajana. Moni on ponnahtanut kiltalehdestä toimittajaksi oikeaan lehteen. Vuokosta ja Lenistä kannattaakin ottaa mallia eli ”säilyttää pilke silmäkulmassa ja aasi sillan alla”.

Sofia Zießler

Polyteekkarin toimitus palkitsi Sähköinsinöörkillan lehden Sössön vuoden 2007 parhaana kiltalehtenä. Erityisesti lehdessä arvostettiin laadukasta kokonaisuutta: hyviä juttuja, kuvalliseen ilmaisuun panostamista ja tasaisen hyvää jälkeä.

TUTKIMUSTA JA

A DEMOKRATIAA

Think tank, ajatushautomo, ajatuspaja, ajatusmylly. Nuo omi-
tuiset sanat vilahtelevat silloin tällöin suomalaisessakin yhteis-
kunnallisessa keskustelussa. Merkitys on kuitenkin useimmille
hämärä ja toimintakin meillä lapsenkengissä. Suuressa maail-
massa sen sijaan think tankit ovat jo poliittisen kentän vakiintu-
neita vaikuttajia.

Teksti Outi Kuittinen
Kuvitus Markus Koljonen

Nauru kuuluu kauas, kun lontoolaisen Demo-
sin johtaja, Dr. **Catherine Fieschi**, pyyhältää
pillifarkuissaan ja korkokengissään sisään ja
katoaa taas hetken kuluttua puhujaksi jonne-
kin. 30 hengen avotoimistossa muut jatkavat
tietokoneidensa naputtelua ipodit korvilla. Keittiön pyöreän
pöydän sanomalehtiröykkiön yllä käydään kiivasta väittelyä,
apukeittiön lattialla on menossa podcastin nauhoitus. Tapah-
tumatilasta purkautuu aulaan seminaarivieraita jatkamaan
vilkasta keskustelua sandwichien ja sipsien ääreen. Näyttää
enemmän it-firmalta kuin tutkimusorganisaatiolta. Ajatus-
hautomokin taitaa olla liian passiivinen käännös.

Tampereen yliopiston valtio-opin professori **Heikki Palo-
heimo** määrittelee think tankit itsenäisiksi laitoksiksi, jotka
yhdistävät vankan tieteellisen taustoittamisen ja analyysin
ajankohtaisiin puheenvuoroihin (*Aviisi 16/2004*). Yhdysval-
loissa think tankeja on satoja, suurin osa konservatiivisia, ja
niiden sisällä ja välillä käydään tärkeää sisä- ja ulkopolitiikan
muotoutumiseen vaikuttavaa keskustelua. Euroopassa mer-
kittäviä think tank -maita ovat Saksa, Ranska ja Iso-Britan-
nia, jossa monet ajatushautomot sijoittuvat poliittisesti kes-
kustasta vasemmalle. Virallisesti think tankit ovat yleensä
puoluepoliittisesti sitoutumattomia, mutta todellisuudessa
ne toimivat usein kiinteästi elinkeinoelämän ja puolueiden
kyljessä. Kuitenkin niiden riippumattomuutta pyritään ko-
rostamaan. Ne voivat nostaa esiin ja esittää provokatiivisiakin
avauksia aiheista, joihin hallitustoimijat eivät tohdi julkisesti
koskea. Akateemisista tutkimusorganisaatioista think tankit
erottuvat usein avoimella pyrkimyksellään vaikuttaa poliit-
tiseen keskusteluun sekä nopeampitempoisella ja selkeän
ajankohtaisella tutkimuksellaan.

Tutkimusta vai propagandaa?

Demos on Iso-Britannian ajatushautomokentässä ihail-
tu ja kritisoitu villikko, jolla on omat myspace ja face-
book-sivunsa. Sen tutkijat sekä iskevyydestään ja selkokieli-
syydestään tunnetut raportit saavat mediassa säännöllisesti
huomiota. Tunnuslauseen ”Think Tank for Everyday Demo-
cracy” alla tehdään muun muassa julkisia palveluita, tiedettä
ja teknologiaa, sekä kaupunkoja ja julkista tilaa koskevaa tut-
kimusta. Näihin väliin teemoihin mahtuu mitä erilaisimpia,
niin käytännönläheisiä kuin käsitteellisempiäkin projekteja,
joiden ideat lähtevät suurilta osin omasta nuoresta ja nuo-
rekkaasta tutkijajoukosta. Demosin on nähty vaikuttaneen
keskeisesti New Labourin ajattelun muotoutumiseen **Tony
Blairin** hallituskaudella, niin hyvässä kuin pahassa. Demos
toimii projektirahoitteisesti ja rahoittajan roolin rajoista
ollaan tarkkoja; kaikkia ehdokkaita ei hyväksytä yhteistyö-
kumppaneiksi. Useimmat think tankit ovat voittoa tavoitte-
lemattomia.

Think tankeja kuitenkin kritisoidaan usein juuri niiden pal-
jolti yksityiseltä sektorilta tulevan rahoituksen vuoksi, jonka
nähdään ohjaavan tutkimusta ja tuloksia. Toisaalta monet
organisaatioista ovat avoimen aatepohjaisia. Termi on häily-
vä ja sen alle mahtuu monenlaisia intressejä ajavia laitoksia.
Sanonta ”think tank” tulee sodanajan Yhdysvalloista, jolloin
sillä viitattiin huoneisiin, joissa strategit keskustelivat sota-
suunnitelmista. Ensimmäiset näistä laitoksista tarjosivatkin
sotilaallisia ja poliittisia neuvoja hallituksille. 1970-luvulla

think tankien määrä kasvoi räjähdysmäisesti ja kuvioon tuli-
vat pienet laitokset, jotka edustivat monia puoluepoliittisia ja
ideologisia näkemyksiä. Nettikolumnisti **John Chuckmanin**
mielestä think tankit ovat ”huijari-instituutteja, joissa ide-
ologi-propagandistit teeskentelevät akateemikkoja, ja joihin
raha virtaa kuin veri avoimista valtimoista tukemaan merki-
tyksetöntä mainontaa, joka tukahduttaa aidon keskustelun”
(*yellow_pages.blogspot.com*).

Suomeen valtion tuella

Meillä Suomessa think tankeiksi esittäytyvät muun mu-
assa Elinkeinoelämän valtuuskunta Eva, ”sosiaalide-
mokraattinen aivoriihi” Kalevi Sorsa -säätio sekä keskustaa
lähellä oleva Ajatuspaja E2.

Potkua puolueiden kylkiäisten perustamiseen tuli valtiolta.
Vuonna 2005 Kansavalta 2007-toimikunta totesi, että poliitti-
sen keskustelun vahvistamiseksi sekä poliittisen ohjelmatyön
tueksi tarvitaan muun maailman malliin tutkimustoimintaa
hyödyntäviä ja sen pohjalta yhteiskunnallista keskustelua
käyviä organisaatioita, jotka Suomesta puuttuivat lähes koko-
naan. Poliittisen päätöksenteon, tutkimuksen ja kansalaisyh-
teiskunnan välimaastoon oli perustettava yksiköitä, jotka
pystyisivät joustavasti ja nopeasti hankkimaan ja suodatta-
maan tietoa. Vuoden kokeilun jälkeen valtio jakoi starttirahaa
puolueille tällaisen toiminnan käynnistämiseen.

Yrityksiä ja puolueita — minne jäi kolmas sektori? Puna-
vuoreen. Helsinkiläiset **Aleksi Neuvonen** ja **Roope Mokka**
liikkuivat urallaan journalismin ja tutkimuksen välimaastossa
ja huomasivat, että Suomesta puuttuu toimintatapa, jolla teh-
dään systemaattista yhteiskunnallista uudistustyötä, niin että
ajatukset leviävät ja vaikuttavat. ”Karikatyyrimäisesti voisi sa-
noa, että tehdään tutkimus, pidetään loppuseminaari ja se on
siinä”, Aleksi toteaa. Vuonna 2005 toimintansa aloitti Aleksin
ja Roopen voimin itsenäinen ja riippumaton Demos Helsin-
ki. Pelkän loppuraportin julkaisemisen sijasta tavoitteena on
saada ihmiset kiinnostumaan jo tutkimusprosessin kuluessa
esimerkiksi pitämällä avoimia seminaareja. Prosessin aikana
rakennetaan alustoja, joiden avulla työtä voidaan jatkaa ja
tutkimuksella vaikuttaa aktiivisesti loppupaperin valmistut-
tuakin. Aleksi ja Roope kiertävät edelleen esitelmöimässä hy-
vinvointivaltion tulevaisuutta pohtivan raporttinsa tiimoilta,
joka ilmestyi viime vuoden lopulla Sitran julkaisemana.

Yhteistyötahoihin kuuluu kuntia, ministeriöitä, järjestöjä
esimerkiksi sosiaali- ja terveysalalla ja ay-liikkeessä, puoluei-
ta sekä enenevässä määrin yrityksiä. Tällä hetkellä halutaan
tietoa ja koulutusta muun muassa ilmastonmuutoksesta ja
demokratian kehityksestä. Aleksi määrittelee think tankin
yhteiskunnan eri toimijoita yhteen tuovaksi tahoksi, joka ra-
kentaa uusia ajatuksia siitä, mihin yhteiskunta voisi kehittyä.
Puolueita ja elinkeinoelämää lähellä olevista tutkimusorga-
nisaatioista poiketen Demos Helsingin katse on kansalaisyh-
teiskunnassa. ”Perinteisesti yhteiskunnan kehitystä koskeva
tutkimus on ollut päätöksentekoa ohjaavaa: asiantuntijat sa-
novat päättäjille mitä heidän pitää tehdä. Meillä, kuten britti-
läisillä think tankeilla, on ajatuksena, että ihmiset voivat olla
yhteiskunnallisen päätöksenteon toimijoina.”

Kirjoittaja oli tutkimusarjoittelijana
Demos UK:ssa kesällä 2007

Kritiikkiä ja keskustelun- avauksia

Kansalaislähtöisyys näkyy myös Demos UK:
n tiedettä ja teknologiaa luotaavissa tutki-
musprojekteissa. Tänä kesänä ilmestynyt, suurta
kiinnostusta herättänyt *Nanodialogues — Expe-
riments in Public Engagement with Science* koko-
aa yhteen löydökset kaksivuotisesta projektista,
jossa yleisön jäseniä kutsuttiin keskustelemaan
tieteentekijöiden kanssa nanoteknologian vai-
kutuksista, säätelystä, tutkimusrahoituksesta ja
kehityksestä. Raportissa todetaan, että nanotek-
nologiasta on tullut uudenlaisen hallinnon en-
nakkotapaus. Sen esiinmarssi on osunut aikaan,
jolloin tiede- ja innovaatiopolitiikassa on alettu
pyrkii suurempaan avoimuuteen. Kuitenkin ra-
portin mukaan päätöksentekijät näkevät yleisön
enemminkin ongelmana kuin mahdollisuutena.
Mutta projektin tutkijat väittävät, että yleisön jä-
senet esittävät hankalia mutta tärkeitä kysymy-
ksiä, jotka avaavat uusia mahdollisuuksia tieteelle.
Yleisön mukanaolo merkitsee aktiivista ja avoi-
mempaa tiedepoliittista keskustelua. Raportti
uskoo nanoteknologian tapauksen olevan mah-
dollisuus ajatella tieteen ja demokratian suhdetta
uudelta kantilta

Toinen tänä vuonna valmistunut raportti on
Demosin NESTAlle (the National Endowment
for Science, Technology and the Arts) kokoa-
ma *The Disrupters — Lessons for Low-Carbon
Innovation from the New Wave of Environmen-
tal Pioneers*. Se kommentoi Ison-Britanniassa
tulikuumana käyvää keskustelua hiilipäästöjen
vähentämisestä: puhe tuulivoimalapuistoista,
päästöjen kompensoinnista ja hybridiautoista
hautaa usein alleen isomman ongelman eli sen,
että tarvitaan kokonaan uudenlaisia tapoja ra-
kentaa, matkustaa, tehdä ostoksia ja jopa syö-
dä. Keksinnöt voivat olla niin teknologisia kuin
käyttäytymistäkin koskevia tai näiden yhdistel-
miä. Raportin kirjoittajat vaativatkin, että tek-
nologisten ratkaisujen lisäksi on tunnustettava
laajempien innovaatiomuotojen — kuten orga-
nisaatio- ja liiketoimintamallien — tärkeys. He
nostavat vähähiilisen yhteiskunnan tiennäyttä-
jistä esiin kahdeksan ”häiriikköä” eli innovaatto-
reita, jotka suuntavat luovuutensa ja yrittäjyyden
ymmärryksensä ympäristötavoitteiden saavutta-
miseen, ja tarjoavat halvempia ja helpompikäyt-
töisiä vaihtoehtoja olemassa oleville tuotteille ja
palveluille. Raportti suomii Ison-Britannian hal-
litusta siitä, että innovaatioita tukeva politiikka
ei ole ollut linjassa ilmastonmuutosta hillitsevien
tavoitteiden kanssa. Raportissa kehoitetaan muun
muassa uudistamaan energiamarkkinat, jotta ne
kannustaisivat paremmin uusiin ratkaisuihin.
Uudenlainen suhtautuminen voisi hiilipäästöjen
vähentämisen lisäksi tuottaa hyötyjä myös teke-
mällä maasta edelläkävijän nousevilla vähähiili-
innovaatioiden maailmanlaajuisilla markkinoilla,
povaa tämä kiinnostava raportti.

Outi Kuittinen

- www.demos.co.uk/publications/nanodialogues
- www.demos.co.uk/publications/thedisrupters

ts.

Toisin sanoen

Atte Harjanne

Kirjoittaja on edustajisto-
vaalien äänikuningas,
josta ei tullut Otanie-
men Niinistöä — vielä.

Politiikasta

Jokin aika sitten päätoimittaja **Johanna Mitjonen** kertoi pääkirjoituksessaan kaipaavansa aikoja, jolloin opiskelijat halusivat parantaa maailman, eivät vain omaa asemaansa. Taistolaisista en niin välittäisi, mutta idea on oikea. Opiskelijoiden, etenkin teekkareiden, olisi syytä kiinnostua ympäröivästä yhteiskunnasta ja olla aktiivisia kansalaisia. Maailmassa on vielä paljon parannettavaa.

SYL tai ylioppilaskunnat eivät kuitenkaan ole oikea kanava yleispoliittisille ohjelmille. TKY:n rajalliset resurssit pitää jatkossakin suunnata teekkarien edunvalvontaan, eikä debatoida esimerkiksi kehitysavusta huuhailevan HYYn tapaan. Turhaa se olisikin, sillä TKY:n laajalla ja heterogeenisellä jäsenistöllä tuskin on kovin yhtenäisiä yleismaailmallisia näkemyksiä. Sitä paitsi ylioppilaskuntamme puitteissa toimii tusinoittain alayhdistyksiä, joihin aktivistinalku voi tarmonsä kohdistaa. Kaikilla va-

kavasti otettavilla puolueilla on täällä oma teekkariyhdistyksensä, ja kansalaisjärjestötoimintaa edustavat esimerkiksi Ota-Amnesty ja Otaniemen ympäristöseura.

Politiikka on Otaniemessä tabu. Tämä asia selvisi minulle viimeistään syksyn edarivaalien alla. Kampanjoissani kohtasin useamman-

kin ihmisen, jota suorastaan ärsytti se, että joku haluaa aktiivisesti vaikuttaa yhteisiin asioihin. Samat sankarit epäilemättä manaavat har-

va se päivä kuinka kehnosti asioita täällä hoidetaan. Suorastaan säälitävää. Vasta äänestämällä ja osallistumalla lunastaa itselleen oikeuden valittaa. Harmittavan harva, vain vajaa kolmasosa, käytti tämän oikeutensa edustajistovaaleissa.

Ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtajaehdokkaatkin irtisanoutuivat heti alkuun kaikesta puoluepolitiikkaan viittaavasta. Ihmeellistä, minä kun ajattelin, että puolueen jäsenyys kertoo kiinnostuksesta seurata ja vaikuttaa

ei tarkoita, että on puoluejohdon tahdoton orja.

Poliittinen passiivisuus ja neutraalisuus siis jylläävät täällä. Me teekkarit ehkä luulemme, että emme tarvitse politiikkaa. Sen kuitenkin tiedän, että politiikka tarvitsee teekkareita. Monet lähitulevaisuuden keskeisimmistä haasteista, esimerkiksi ilmastonmuutos, vaativat päättäjiltä luonnontieteiden ja teknologian laaja-alaista ymmärtämistä. Aivan liian harva DI ja arkkitehti suuntaa Arkadianmäelle, ja se näkyy sitten Lex Karpelan kaltaisina valtakunnanpoliittisina aivopieruina. Suomella, tai maailmalla, ei yksinkertaisesti ole varaa siihen, että fiksuimmat jättäytyvät päätöksenteon ulkopuolelle.

Ole siis aktiivinen ja osallistu! Edarivaalit olivat ja menivät, mutta uuden edustajiston toimikausi on vasta alkamassa. Muista seurata edaattoreiden tekemisiä ja älähtää, jos vaalipuheet pyörretään ja muutenkin aina, kun jokin asia on pielessä. Syksyllä käydään sitten kunnallisvaalit, muistakaa äänestää niissäkin! Toivottavasti ehdolla on iso liuta nykyisiä ja entisiä tupsulakkeja.

"Se näkyy sitten Lex Karpelan kaltaisina valtakunnanpoliittisina aivopieruina."

HI-FOG®
water mist fire protection

Voita
skimbareissu
kahdelle!

Tule Vantaan Energia Areenalle 20. tammikuuta kello 14.00. Tutustu teknologiyrittäjä Marioffiin, näe vauhdikasta korista PuHu vs. Lapua ja voita matka kahdelle Ischgliin Itävaltaan! Lue lisää ja ilmoittaudu osoitteessa www.marioff.com/hiihto. Paikkoja on runsaasti, mutta rajoitetusti joten toimi pian!

Marioff

A UTC Fire & Security Company

Markus Koljonen

Liioiteltu lihavuus

AINONHALLINTA ei ole enää ainoastaan naistenlehtien vakioaihe. Läskin poistamisesta puhutaan nyt kaikkialla — jopa valtakunnan ykköslehden pääsivulla. Tutkija Katariina Kyrölän mukaan lihavuuden esittäminen mediassa on lisääntynyt rajusti.

Suurin pudottaja, Painopartio, Elämä pelissä, Olet mitä syöt. Kuulostaako tutulta? Televisio ja lehdet pursuavat nykyään elämäntapa- ja muuttumishohjeita, joiden viestin voi useimmiten kiteyttää yhteen lauseeseen: laihduta. **Katariina Kyrölä** tutkii median välittämää kuvaa lihavuudesta väitöskirjassaan, ja hänen ja **Hannele Harjun** toimittamana on myös ilmestynyt artikkelikokoelma *Koolla on väliä! — lihavuus, ruumisnormit ja sukupuoli*. ”Ulkonäkönormeista puhutaan paljon, mutta suurin osa tehdystä tutkimuksesta on käsitellyt kosmeettista kirurgiaa tai ihanneruumista. Se mitä jää malliruumiin ulkopuolelle loistaa poissaolollaan, vaikka se kiinnostaa ja koskettaa jokaista”, Kyrölä sanoo.

Mediassa lihavista välitetty kuva on usein yksiulotteinen ja tyypitelty. Erityisesti televisiossa ja elokuvissa lihavat ovat läpi historian esiintyneet lähinnä koomisissa rooleissa tai laiha vastaparina: kaikki muistavat Ohukaisen ja Paksukaisen. ”Etenkin naisille tyypillinen rooli on semmoinen vähän hassu, äänekäs ja ärsyttävä nainen. Miehillä on sitten tämä koominen tavis-tyyppi, tyyliin *Kellarin kunkku*.” Naisilla lihavuuteen liittyy lähes automaattisesti provosoiminen ja jonkinlainen räävittömyys. Miehet taas esitetään helpommin taviksina, jotka eivät voi makkaran syönnilleen ja oluen himolleen mitään. *Drew Carey show*:ssa ylipainoisella miehellä voi olla hoikka ”trophy-tyttöystävä”. Kurko-mainoksen äijät puolestaan ovat sympaattisia ja samaistuttavia.

Kyrölän mukaan miehille sallitaan lihavuus naisia helpommin — niin mediassa kuin tosielämässäkin. Kai miehetkin silti kärsivät ulkonäköpaineista ja ihanneruumiin tavoittelusta? ”Kyllä varmasti, nykyisin yhä enemmän. Miehillä lihavuus ei kuitenkaan vaikuta niin vahvasti kuviteluihin toimintamahdollisuuksiin.” Esimerkiksi **Martti Ahtisaaren** koosta vitsailtiin, mutta lihavuus ei koskaan vaikuttanut hänen poliittiseen tai älylliseen arvoonsa. ”Veikkaan, että vastaavassa tilanteessa **Tarja Halosen**ta laskettaisiin julkempaa herjaa.” Naisilla ruumis sekä henkiset ja älylliset ominaisuudet niputetaan helpommin yhteen. Brittiläisen hovin **Diana** ja **Sarah** esitettiin mediassa aina vastapoolleina: Diana oli laiha, ylevä ja eeterinen, Sarah tavis ja maatuskamainen. ”Ei Sarahia ikinä esitetty niin henkevä ja jalona, vaikka yhtä lailla hän teki vapaaehtois- ja hyväntekeväisyystyötä”, Kyrölä toteaa.

Kyrölän mukaan lihavuus on esitetty poistettavana ongelmana jo vuosikymmenten ajan. 2000-luvun uusi trendi on kuitenkin tosi tv -ohjelmisto ja skandaalihenkinet dokumentit, joissa lihavuus näyttäytyy ainoastaan negatiivisessa valossa. ”Laihdutusohjelmissa lihava on yleensä traaginen, ehkä vähän traumatisoitunut hahmo. Ohjelmassa sitten kaivellaan, että mistä psyykkisistä syistä lihavuus johtuu, yritetään löytää syömisestä takana oleva trauma. Aivan kuin ihmiset eivät luonnostaan olisi erikokoisia.”

Laihduttamiseen tähtäävissä ohjelmissa tulevat laihduttajat ovat selkeästi suurikokoisia, useimmiten noin 100-kiloisia. Osallistujien ruumiit myös esitetään usein mässäilevään ja hämmästelevään sävyyn. Kyrölä sanoo tämän luovan näkökulman, jonka mukaan kaikki ylipainoiseksi luokitellut ovat vähintäänkin matkalla liikuntakyvyttömyyteen. Totuushan on, että esimerkiksi painoindeksin mukaan lievästi ylipainoinen ei erotu katukuvassa lainkaan. ”Dokumentit synnyttävät ääripäihin keskittyvän ja liioitellun kuvan siitä, mitä lihavuus todella on kokemuksena ja eletyssä elämässä.” Ihmisten varsinaisiin elämäntapoihin ohjelmat tuskin suuresti vaikuttavat. Kaikkien suomalaisten luulisi tässä vaiheessa tietävän, että liiallinen sokerin ja rasvan syöminen ei ole suositeltavaa. Miksi ohjelmia silti puskee joka tuutista? ”Paljonhan niitä perustellaan juuri terveysnäkökulmasta, vaikka valistuksessa ei kerrotakaan mitään uutta.” Säännöstely ja ohjeistukset kuitenkin vaikuttavat suuresti siihen, miten ihmiset kokevat oman ruumiinsa ja tapansa. ”Syyllisyys, uhka ja pelon ilmapiiri rajoittavat ihmisen elämää nykyään paljon enemmän kuin yksi syöty pizzapala.”

Laihduttamisen sijaan mediassa on ruvettu puhumaan painonhallinnasta. Se on jatkuva prosessi, jossa painon ja ruumiin tarkkailusta tulee elämäntapa. Terveystieteiden nimissä painonhallinnan myös oletetaan olevan jokaisen kansalaisen perusvelvollisuus, nuoresta iästä asti. Itselleni ovat jääneet mieleen erityisesti kirjoitukset, joissa kovan ääneen vaaditaan kouluihin rasvatonta maitoa ja ruisleipää. Ovatko lapset edustavat tulevaisuutta, joka lihavuusuhkailujen näkökulmasta on synkeä”, Kyrölä toteaa. Uhkaavissa kirjoituksissa ei kuitenkaan oteta huomioon, että tämä nuoren väen oletetusti ”hälyttävä” lihominen on tapahtunut yhtä aikaa lasten paranevan fyysisen terveyden ja väestön

eliniänodotuksen kasvun kanssa. ”Tulevaisuutta koskevat arvaukset tavallaan tekevät terveistäkin lapsista esisairaita, yhden ainoan ruumiillisen ominaisuuden perusteella. Varsin karua.”

Kyrölän mielestä lihavuuden terveyshaittaa liioitellaan. Painonhallintaan kannustamisesta on tullut mantra, joka lähentelee syömishäiriöiden puhetta. ”Mediassa lihavuuden ja sairauden välille esitetään suora syy-seuraus-suhde, vaikka lihavuus ei ole sairaus. Eikä hoikkaus kerro mitään ihmisen terveydestä. Pitäisi keskittyä muuhun elämänlaatuun ja onnellisuuteen, ei pelkään lukemaan vaa’assa.” Median lihavuudesta välittämä kuva ei jää vaikuttamatta. Itsekin vakavaa syömishäiriötä sairastanut Kyrölä tajusi tämän kovan kokemuksen kautta. *Koolla on väliä* -teoksessa hän arvelee edustaneensa kaikkien terveysvalistajien ihannetta sairautensa aikana, vaikka terve hän ei missään nimessä ollut.

Nykyään erilaiset laihdutusohjelmat saavat Kyrölän puhkumaan raivosta — eikä hän ole ainoa. Yhä useampaa kyllästyttää joka puolelta satelevat ohjeet ja normit ihanneruumiista ja täydellisestä elämästä. Muutosta onkin havaittavissa. Esimerkiksi Doven *Aidon kauneuden puolesta* -kampanjassa malleina on tavallisia, eri-ikäisiä naisia. ”Yritystä on selkeästi. Erityisesti mainoksissa näkee yhä enemmän erilaisia vartaloita.” Kyrölä toivoo kuitenkin vielä lisää vaihtoehtoja: ohjelmia, joissa ei arvotettaisi ruumiinmuodon perusteella ja ihmisten todellinen monimuotoisuus pääsisi esille realistisessa valossa.

Olisiko aika uudennaiselle läskikapinalle?
Saara Oranen

► Katariina Kyrölä ja Hannele Harjunen: *Koolla on väliä! — lihavuus, ruumisnormit ja sukupuoli* (Like 2007)

HILLOO HULLUILLE! SYLTÄT GALNINGAR!

Onko sinulla idea? Älä ujostele!
Haku päättyy 30.1.2008.

Teekkaritoiminnan edistämisrahasto on perustettu mahdollistamaan Otaniemen teekkareiden toimintaa niin perinteisissä kuin ennennäkemättömissä ilmenemismuodoissa. Yhdistykset, yhteisöt ja kaaveriporukat voivat hakea avustusta projekteihin, tapahtumiin tai vaikka suurempiinkin hankkeisiin. Mitä suurempaa osaa Otaniemen teekkariyhteisöstä projekti koskettaa, sitä parempi.

Teekkaritoiminnan edistämisrahasto
Hae avustusta ja toteuta projektisi. <http://www.tky.fi/tter>

DocPoint-dokumenttielokuvaifestivaali 23.–27.1.

Tarinoita jätevuorista ja yksityistämisen ongelmista

Dokumenttielokuvan ystävälle on tarjolla tällä kertaa esimerkiksi Florian Opitzin *Big Sellout*, joka pureutuu maailmantalouden sää-telyn purkamiseen viime vuosikymmenten talouden tehokkuuden ja vapaiden markkinoiden nimissä sekä valokuvataiteilija Edward Burtynskyn *Manufactured Landscapes*, joka seuraa Burtynskyn kuvausmatkaa nopeasti urbanisoituvassa Kiinassa.

IKÄMIESKIEKKOILIJAT HERKKINÄ

Arthur Franck: Kiinnipitäminen

Kotimaisessa 11 minuutin dokumentissa *Kiinnipitäminen* ikämiesjääkiekkoilijat puhuvat rakkaudestaan (etupäässä naisiin). Dokumentin tyyli on koruton, eikä mitään suurempia kikkailuja nähdä. Taustana on äijien jääkiekkopeli jossain kukaties monennessa aladivisioonassa. Rakkausjuttujen välissä nähdään myös turhautunutta puhinaa ”aiheettomasta” jäähystä.

Miehiltä kysellään kaikenlaista naisiin liittyvää. Tarinat ovat tavallisia. Kiekkosankarit kertovat pieleen menneistä liitoista, tulevien entisten vaimojen pokailusta ja vaikkapa miltä maailma näyttäisi jos naisia ei olisi olemassa. Yllättävin vastaus saadaan kysymykseen, mitä mies tekisi, jos saisi olla päivän naisena.

Elämän keskivaiheilla olevien luistinsankareiden jutuissa paistaa elämän mukana kertynyt viisaus. Menneestä avioliitosta puhuminen vaatii kanttia ja etäisyyden ottamista epäonnistumiseen. Entisiä vaimoja muistellaan kuitenkin etupäässä lämmöllä. Hauskempaa on sen sijaan kuunnella, miten entiset vaimot on alun perin pokattu. Onnistuu se ilmeisesti suojatielläkin. Osattiin sitä ennenkin.

Maailma ilman naisia ei tunnu miellyttävän dokumentin kiekkosankareita. Arveluissa siitä, millainen maailma olisi ilman hameväkeä, perinteiset arvot jylläävät. Miehet näkevät itsensä maailman järjestelmällisenä ja järkiperaisena osana. Miehet uskovat kuitenkin, että järkiperaisyyys ei kuitenkaan ole avain onneen, vaan myös naisten tuomaa tunteiden kuohumista tarvitaan.

JÄTTEISTÄ JÄTTIPATOON

Edward Burtynsky: Manufactured Landscapes

Manufactured Landscapes on hetkittäin ikävä testamentti länsimaisen kulutusyhteiskunnan nurjasta puolesta. Suuri osa Edward Burtynskyn dokkarista koostuu ympäri maailmaa otetuista valokuvista, jotka kuvaavat muun muassa erilaisia teollisuuskomplekseja, jätevuoria ja romutettavia laivoja. Ilman ajoittaisia tunnontuskia ei rauhalliseen tahtiin etenevää dokumenttia voi katsella.

Kiinaa kutsutaan maailman verstaaksi, ja enimmäkseen Burtynsky taltioikin Kiinassa parhaillaan menossa olevaa valtaisa teollistamisprojektia. Välillä tosin käydään kuvailmassa Bangladeshissa romutettavana makaavaa laivaa ja Yhdysvalloissa syntynyttä valtavaa kaivosmonttua.

Erityistä juonta dokumentissa ei ole. Kyseessä on enimmäkseen kokoelma ajatuksia, jotka liittyvät teollistumiseen ja sen ongelmiin. Länsimaisena kuluttajana on ”mielenkiintoista” seurata, kuinka vaikkapa si-

litysrautoja valmistetaan. Toisaalta mitä voi odottaa tuotteelta, jota valmistetaan muutama miljoonaa kappaletta. Myös jonkinlaisen releen valmistusta kuvaava kohta elokuvassa häkellyttää.

Tehtaan ruohonjuuritasolta kuvakulma vaihdetaan jättiläismäiseen Kiinassa sijaitsevaan Kolmen rotkon patoon. Kuvat valtavasta projektista ovat hämmästyttäviä. Knoppitietona mainitaan, että patoaltaan täyttäminen aiheutti häiriön maapallon pyörimiseen. Dokumentissa mainitaan vielä, että valtava rakennelma tulee luultavasti olemaan suurin koskaan rakennettava pato.

Nykyajan ympäristötietoisuuden aikana kuluttajaa rauhoittaisi tieto siitä, että jokin tuote sattuisi olemaan moraalisesti ja ympäristön kannalta kestäväällä tavalla valmistettu. Hetken mietittyään katsoja tulee siihen lopputulokseen, että nykyisten uskomattoman monimutkaisten alihankintaketjujen aikana se on täysin mahdotonta. Myös ohjaaja päättelee saman.

YKSITYISELLÄ PAREMMIN?

Florian Opitz: The Big Sellout

The Big Sellout on melko perinteinen dokumenttielokuva. Se tuskin voittaa palkintoja parhaasta kuvauksesta. Yleensä parhaan kuvauksen palkinnot menevät mahdollisimman hämmästyttäviä kuvakulmia tavoitteleville ohjaajille. Kameraa käytetään konservatiivisella mutta silmää miellyttävällä tyyllillä. Ei siis mitään valittamista kuvauksessa.

Tyylinä dokkarissa on esitellä neljää eri puolilla maailmaa tapahtunutta yksityistämistä, joiden vaikutukset tavallisten ihmisten elämään ovat olleet etupäässä negatiivisia. Tämän lisäksi haastatellaan kahta asiantuntijaa, joilla on omat näkemyksensä yksityistämisen ongelmista. Toinen asiantuntijoista on Nobel-voittaja ja toinen maailmanpankin pamppu. Kansainvälinen valuuttarahasto IMF on päättänyt hoitaa itsensä edustamisen pelkän typerän piirrosfilmin muodossa.

Yksityistämistä valottavat esimerkit ovat Isosta-Britanniasta, Etelä-Afrikasta, Boliviasta ja Filippiineiltä. Tarinat kerrotaan toistensa lomassa, kuten tapana fiktiossakin usein on. Kamera seuraa ihmisten elämää siihen varsinaisesti puuttumatta. Pyrkimyksenä on objektiivisuus tai ainakin siltä niin näyttää.

Varsinaisesti puuttumatta dokumentin tapahtumiin, kankaalle muodostuu melko vasemmistolainen kuva yksityistämisen ideologiasta. Markkinaliberalistisen ideologian mukaan valtion rooli tulee supistaa mahdollisimman pieneksi. The Big Sellout -dokumenttia katsolessa tulee mieleen, että näin ei aina kannataisi tehdä.

Dokumentin henkilöahmoista erityisesti mieleen jää englantilainen junankuljettaja, jolla saattaisi olla enemmänkin tulevaisuutta kameran edessä.

Florian Opitz: The Big Sellout

Arthur Franck: Kiinnipitäminen

Edward Burtynsky: Manufactured Landscapes

MAAILMAN USKOMATTOMIN SEIKKAILU?

Marc Silvera: Stranded

Andit on vaarallinen paikka. Marc Silveran dokumenttielokuva *Stranded* kuvaa Andeille syöksyneen lentokoneen matkustajien mielikuvituksellista selvitystaistelua korkealla vuoristossa. Tyylinä on yhdistää puhuvia ja uudelleendramatisoituja pätkiä. Tyylistä ja tapahtumapaikasta mieleen tulee väkisinkin kolme vuotta sitten DocPointissa esitetty Kevin MacDonaldin vuorikiipeilydokumentti *Touching the Void*.

Tarina loppuvuodesta 1972 meni suurin piirtein niin, että uruguaylainen yliopistorugbyjoukkue oli matkalla Chileen viettämään pitkää viikonloppua, mutta matka keskeytyi korkealla vuoristossa lento-onnettomuuden seurauksena. Ilman ruokaa

ja juomaa jääneet lentomatrustajat — joista osa oli kuollut ja osa vakavasti loukkaantunut — joutuivat vielä lumivyöryn uhreiksi. Lopulta yli kahden kuukauden (!) odottelun jälkeen eloonjääneet päättävät lähettää kolmen hengen ryhmän hälyttämään apua.

Sanottamattakin on selvää, että elokuvassa esiintyvät henkilöt selvisivät uskomattomasta koettelemuksesta hengissä.

Stranded lainaa paljon *Touching the Void*ilta. Henkilögalleria tosin on suurempi kuin MacDonaldin elokuvassa. Tämä on häiritsevä tekijä, sillä katsojalla on vaikeuksia pysyä mukana siinä, mitä kenellekin on tapahtunut. Myös Jumalasta puhutaan paljon. Erityinen näkökanta tuntuu olevan se, kuinka lähellä Jumalaa kukin koki milloinkin olevansa, mutta se on varmasti latinojen tyyli, mikä tuntuu luterilaisesta oudolta.

Santeri Kontinen

TKK:n perusopiskelijoille

INFOTILAISUUS

OPISKELEMAAN JA HARJOITTELEMAAN ULKOMAILLE

28.–29.1.2008, E-SALISSA (Päärakennus, 1. krs)

AULAKARNEVAALIT 28. ja 29.1. klo 10–14

Ulkomaalaiset vaihto-opiskelijat esittelevät vaihtokohteita TKK:n opiskelijoille, mukana myös TKY:n kansainvälisiä alayhdistyksiä

MAANANTAINA 28.1.2008

10.00–11.30	Erasmus-ohjelma, Venäjä, TIME	Saara Sokolnicki
13.00–14.30	Pohjoismaiset vaihto-ohjelmat	Pia Rydestedt
15.00–16.00	Kesäksi töihin ulkomaille	Aila Saloranta

TIISTAINA 29.1.2008

10.00–11.30	Korea, Kiina, Hongkong, Taiwan ja Japani	Margita Slätis
-------------	--	----------------

TIISTAINA 12.2.2008 (Huom. pvm)

14.00–15.00	Yhdysvallat, Kanada, Latinalainen Amerikka, Thaimaa ja Singapore	Maire Koskinen
-------------	--	----------------

Tervetuloa!

Järjestää: Opintotoimisto/Kansainväliset opiskelijapalvelut

Tiktak otti ja lopetti

”Olemme eläneet tätä bändiä jo vuosia ja nyt tuntuu siltä että on aika siirtyä elämässä eteenpäin. Meitä jokaista kiinnostaa jo uudet asiat ja kujeet elämässä.”

metelin esimerkiksi Nylon Beat ja CMX onnistuivat aikoinaan nostamaan lopettamisistaan. Kukaan ei sen sijaan muista montako comeback-keikkaa yhtyeet ovat tämän jälkeen heittäneet.

Minulla Tiktakin ”diggailu” alkoi Ympyrää-levyn ilmestyttyä loppuvuodesta 2003. Aiemmista biiseistä esimerkiksi *Lopeta* ja *Minne vaan* olivat niin sanotusti ihan jees, mutta Ympyrää-levyllä bändi tuntui kasvaneen kerralla aikuiseksi, eikä Tiktakin fanitamisessa ollut minusta tämän jälkeen enää mitään hävettävää. Tästä moni kaverini oli toki vielä pitkään eri mieltä, mutta esimerkiksi hyvinkin rock-henkisten *Tänä yönä taivaaseen*, *Miltä tuntuu* ja *Harhaa*-biisien kuuleminen riitti yleensä tuomaan synninpäästön useimmilta kavereilta varsinkin menevämmillä festarikeikoilla.

Varsinkin Petra ja Emppu kasvoivat vuosien varrella varsin loistaviksi live-esiintyjiksi, enkä muista nähneeni bändiltä ikinä yhtään huonoa keikkaa. Myös Petran nahkahousut tekivät minuun aina suuren vaikutuksen, mutta ei tästä nyt sen enempää... Onnea ja menestystä opintoihin — comeback-keikkaa odotellessa.

Mikko Arvinen

Onnellisen näköinen jutun kirjoittaja ja Tiktakin Petra joskus vuosia sitten otetussa fanikuvassa.

Ylläoleva lause on Tiktakin levy-yhtiön syyskuun puolivälissä julkaisemasta tiedotteesta, jossa bändi kertoi lopettamisestaan. Levy-yhtiön mukaan lopettamiseen ei liittynyt mitään dramatiikkaa tai erimielisyyksiä. ”Bändin jäsenet ovat päättäneet keskittyä opiskeluun ja muihin töihin.”

Tavallaan valitettavaa oli, ettei myöskään bändin Tavastialla 8. joulukuuta pidettyyn jäähyväiskeikkaan liittynyt mitään dramatiikkaa. Jos ei olisi tiennyt, että kyse on yhtyeen jäähyväiskierruksesta, ei mistään olisi huomannut, että kyseessä oli yhtyeen toiseksi viimeinen esiintyminen yhdessä.

Tiedä sitten, Tavastian lauantain piti olla yhtyeen ”se viimeinen keikka”, mutta ”suuren kysynnän takia” seuraavalle päivälle järjestettiin vielä toinenkin esiintyminen. Ainakaan sunnuntaina paikalla olleen teekarikaverini mukaan tällä ”viimeisellä viimeisellä” keikallakaan ei nähty suurta dramatiikkaa, mitä nyt bändin jäsenet olivat kumarrelleet hieman tavallista pidempään, kiitelleet yleisöä ja halaillleet toisiaan. Kyyneleitä lavalla ei kuulemma nähty, eikä tunnelma ollut vaikuttanut muutenkaan erityisen surulliselta.

Ilmeisesti Empun, Mimmun, Nean, Nooran, Petran ja Tuulin kiintiö tuli siis vain (hetkellisesti?) täyteen. Levy-yhtiön mukaan yhtye ei sulje pois mahdollisuutta soittaa yhdessä joskus myöhemmin. Hyvä näin, moni muistanee minkälaisen

”SISÄLLÄ-EI-HIUKSET”
- tarjoaa jokaiselle sopivan hiusten
lähtötavan! Soita ja sovi aika!
09- 2517 2051

Rakennus kuin kaupunki

TEKNIIKAN IHMEITÄ

Empire State Building

RAKENTAMISAIKA: 1929–1931

KORKEUS (ASUTTAVA): 381 m

KORKEUS (HUIPPU): 449 m

PAINO: 336 000 t

KERROSALA: 257 000 m²

MUUTA: Empire State Building lisää kaupunkiesi pörsien vaikutusta 50 %, mutta lisää populaation aiheuttamaa saastetta 3 savupiippua.

Suurimman osan historiasta ihmiset ovat asuneet ja työskennelleet suhteellisen matalissa rakennuksissa. 1800-luvulle asti yli kuusikerroksiset rakennukset olivat hyvin harvinaisia. Tekniset esteet korkeuksien tavoittelulle olivat moninaisia. Juoksevan veden nostaminen korkeammalle vaatii suuria paineita, joita vahanaikaiset putket ja liitokset kestivät heikosti. Ennen hissejä kovin korkealle kiipeäminen otti voimille ja vei aikaa.

Shibamin kaupunki Jemenissä havainnollistaa keskiaikaisten talonrakentajien teknisiä rajoja. Kaupungin talot rakennettiin mahdollisimman korkeiksi beduiinien hyökkäyksiltä suojautumista varten, toisin sanoen 5–9-kerroksisiksi. Nykyaikaiseen kaupunkiin verrattuna se ei kuulosta paljolta, mutta insinööritaito oli melkoinen sillä rakennusmateriaalina olivat mutatiilet. Yhä edelleen nämä rakennukset, joista osa 500 vuotta vanhoja, ovat dramaattinen näky erämaan ympäröiminä.

Teollistumisen alkaessa tekniikan edistyminen lykkäsi korkeiden rakennuksien rajoitteita ylemmäs. Sähköenergian saatavuus mahdollisti hissit 1800-luvun puolivälissä. Sähköiset vesipumput mahdollistivat myös veden nostamisen

yläkerroksiin. Rakennustekniikka perustui kuitenkin edelleen kivirakennusten ikivanhaan periaatteen: alemmat kivi-kerrokset kantavat ylempien painon, niinpä alempien kerrosten täytyy olla ylempiä lujempia. Ja kiviseinästä saadaan lujempi tekemällä siitä paksumpi.

Perinteisen rakennustekniikan huipentumia ovat vuonna 1891 valmistunut, 16-kerroksinen Moadnock Building Chicagossa sekä Philadelphiaan kaupungintalo, joka valmistui 1901. Moadnock Buildingin seinät ovat juurestaan 1,83 metriä paksut. Talo oli valmistuessaan niin painava, että se upposi maahan ja sisäänkäynteihin piti asentaa portaatt. Selvästi yli kymmenkerroksiset kantavat kiviseinät alkavat olla Baabelin tornin rakentamista.

Mutta ylös johtaa useampi tie, kuten rakennusinsinööri Gustave Eiffel todisti tornillaan 1889. Pariisin maailmannäyttelyn vetonaula on nykyihmisellekin mykistävä näky, mutta aikalaisille sen on täytynyt näyttää mahdottomalta rakennelmalta. Tukeville kantaville seinille perustuva rakennustekniikka oli ainoa, mitä ihmiset olivat siihen mennessä nähneet. Pääosin tyhjää ilmaa oleva teräspalkeista koottu torni näyttää kumoavan painovoiman. Ainakin se aiheutti kumouksen rakennustekniikassa.

Suunnitelma on yksinkertainen: rakennetaan kantava teräsrangka, kuin Eiffelin torni, ja talo ikäänkuin ripustetaan ympärille sen varaan. Ennennäkemättömän korkeita rakennuksia alkoi kohota Eurooppaan ja Yhdysvaltoihin. Eurooppalaisia rakentajia kuitenkin jarruttivat rakennussäädökset, ja myös Chicagossa korkeus rajoitettiin noin 40 kerrokseen, ei pieni luku sekään.

Samalla New Yorkissa tehtiin ennätyksiä. Philadelphiaan kaupungintalon torni ohitettiin 1908 Singerin uudella 187-metrillä toimitalolla. Vain vuotta myöhemmin ennätyksen nappasi Met Life -vakuutusyhtiön 213-metrinen tor-

nitalo. 1913 oli 240-metrinen Woolworth Buildingin vuoro. Kerroksia siinä oli 57. Vain reilu vuosikymmen aiemmin 10-kerroksisia taloja pidettiin pilvenpiirtäjinä!

30-luvulle tultaessa Manhattan oli muuttunut aivan erinäköiseksi. Saari oli täynnä maailman korkeimpia rakennuksia, kuin ihmistekoinen vuoristo. Vuonna 1930 40 Wall Street ja Chrysler Building tulivat muutamien metrien päähän hämmästyttävästä 300 metrin korkeudesta.

Lopullisesti rajan rikkoi Empire State Building 1931 häkellyttävällä 381 metrin korkeudella. Vastaavaa jättäjäistä ei pystytettäisi yli neljäänkymmeneen vuoteen.

Kuluneena vuosikymmenenä on nähty etenkin Aasiassa uusi korkeiden rakennusten hyöky, mutta sekin on onnistunut lykkäämään Empire Staten vasta kymmenenneksi korkeimpien rakennusten listalla. 102 kerroksellaan Empire State on edelleen toisena, jos lasketaan kerroslukuja.

Rakennus on kuin pieni kaupunki itsessään. Kerrosalaa talossa on 257 000 neliömetriä, siis yhtä paljon kuin Loviisan kokoisen kaupungin kaikissa asunnoissa. Empire State on kuitenkin toimistotalo, ja siellä työskentelee tyypillisenä päivänä 20 000 ihmistä tuhannessa yrityksessä. Ihmisvirtojen liikutteleminen on 73 hissiä ja postia varten talolla on oma postinumero. Koko komeus rakennettiin vain vuodessa ja 45 päivässä. Saavutus sekin nykyisiin rakennusprojekteihin verrattuna.

Empire State Building on samalla maailman korkein majakka, mutta yksi sen suunnitelluista käyttötarkoituksista jäi muutamaa käytökertaan: huipun suunniteltiin nimittäin palvelevan ilmalaivasatamana. Ajatuksesta luovuttiin, kun huomattiin rakennuksen massiivisten seinien aiheuttavan vaarallisen voimakkaat pystysuuntaiset ilmavirtaukset.

Pekka Tuominen

TEKNILLINEN KORKEAKOULU

Työpsykologian ja johtamisen laboratorio

Systeemianalyysin laboratorio

Vuosittain vaihtuvasisältöinen kurssi

Mat-2.1197 Filosofia ja systeemijättele (3 op) L V

Tu-53.1390 Contemporary topics on knowledge and competence management (3 op) L V

Professori Esa Saarinen

Henkilökohtainen henkinen kasvu, soveltava filosofia ja systeemiäly

Luennot keväällä 2008

Kello 15–18, sali B, TKK:n päärakennus.

Luentopäivät: keskiviikkoisin 6.2., 13.2., 20.2., 27.2., 12.3., 19.3., 26.3.

27.2. vierailijana presidentti Martti Ahtisaari.

Luennot ovat avoimia kaikille.

Kurssi on aiempien luentojen jatkoa. Luentosarjat täydentävät toisiaan ja voidaan suorittaa itsenäisinä osina.

Tavoitteet

Luentosarjan tavoitteena on lisätä osanottajan kykyä laaja-alaiseen, ennakkoluulottomaan ja luovaan ajatteluun. Sen tavoitteena on lisätä osanottajan kykyä jäsentää henkilökohtaisesti ja elämänfilosofisesti muutosta, uudistumista ja vaikuttavuutta, sekä vahvistaa osallistujan taitoja työskennellä pohdiskelevasti ja käytäntöjä rikastavasti erilaisten inhimillisesti keskeisten moniulotteisten teemakokonaisuuksien kanssa (erityisesti: onnellisuus, tuloksellisuus, johtajuus, arvonto, pahuus, tunteiden ja järjen tasapaino, kanssakäyminen, merkityksellisyys). Luentosarja antaa työvälineitä monipuolisen kirjallisuuden hyödyntämiseen sekä antaa osallistujalle tilaisuuden tiedostaa ja terävöittää oman elämänfilosofiansa perusteita. Luennot hyödyntävät länsimaisen filosofian keskeisiä voimavirtoja, ihmistutkimuksen keskeisiä tutkimustuloksia sekä systeemijätteleä ja rohkaisevat omakohtaiseen pohdintaan.

Ilmoittautuminen

Kaikkia kurssille osallistujia, myös pelkkiä kuuntelijoita, pyydetään liittymään kurssin sähköpostilistalle osoitteessa list.hut.fi/mailman/listinfo/mat21197 Postituslistaa käytetään kurssin tiedottamiseen.

Assistentti: tekn.yo Petri Lievonon, petri.lievonen@tkk.fi

Kurssin kotisivu

Luentorunkoja ja muuta materiaalia: www.sal.tkk.fi/Opinnot/Mat-2.1197

Luennot ovat kaikille avoimia.

Tervetuloa.

Vapaa sana

Kerro mielipiteesi, hauku, kehu, kurnuta. Sana on vapaa ja julkaisukynnys olematon. Jos sinä luet tätä, lukevat muutkin!

→ toimitus@polyteekkari.fi

Tasa-arvoako ei ole?

» Vastine Polyteekkarin numerossa 16/2007 olleeseen **Tiina-Emilia Kauniston** artikkeliin, joka oli ot-sikoitu: *Tasa-arvoa ei ole naisten lukumäärä vaan muutos toimintatavoissa.*

Ensinnäkin kysyisin, mitä tasa-arvo kirjoittajan mielestä on? Minun näkemykseni mukaan (sukupuolten välinen) tasa-arvo on sitä, että jokaisella ihmisellä on sukupuolesta riippumatta yhtäläiset mahdollisuudet päästä yhteiskunnan eri tehtäviin. Mitä tekemistä sillä on tasa-arvon kanssa, että jokaisessa ammattikunnassa pitäisi olla yhtä paljon kummankin sukupuolen edustajia? Ollaanko Suomessakin menossa kohti sukupuolikiintiöitä? Kukaan ei estä naisia hakemasta TKK:lle opiskelumaan, ja hakemasta töihin tekniikan alan yrityksiin, joten mikä on ongelma? Pitäköö naisia väkisin saada aloille, jotka eivät heitä kiinnosta, ja mahdollisesti samalla tavoin miehiä aloille, jotka eivät heitä kiinnosta?

Minusta kyseisessä artikkelissa ei ollut lainkaan kyse tasa-arvosta (vaikka kyseinen sana artikkelissa 23 kertaa esiintyikin), vaan tasa-päistämisestä. Kaikkien pitäisi olla samanlaisia, tykätä samoista asioista, saada samaa palkkaa työstä riippumatta, jne. Tulee ihan kommunismin mieleen.

On sanottu, että projektit vahvistavat naisista sellaisia mielikuvia, joiden purkamiseen ne on alun perin tarkoitettu. Saattaa pitää hyvinkin paikkansa, sillä itsekin kuulen yleensä naisten suusta lähinnä negatiivisia kommentteja näistä

tasa-arvon esitaistelijoista, joiden mielestä naisten ja miesten pitäisi olla samanlaisia. Onko muuten olemassa mitään tasa-arvoprojekteja, joissa pyritäisiin saamaan miehiä hakeutumaan naisten aloille? Ainiin, mutta me miehethän emme olekaan yhtä tasa-arvoisia kuin (feministi)naiset...

Petri Kivikangas

Toimitus vastaa

Tiina-Emilia Kauniston kirjoittamassa artikkelissa lähtökohtana oli tasa-arvohankkeiden kritisointi siitä näkökulmasta, että lyhyt tasa-arvohanke ei voi saada ihmeitä aikaan, koska tarvitsemme suurempaa kulttuurista muutosta niin kouluissa kuin työpaikoilla. Artikkelit ei viitannut siihen, että tasa-arvohankkeissa olisi kyse siitä, että naisia "pakotettaisiin" tekniikan alalle ja tehtäisiin heistä miehiä. Hankkeissa on kautta linjan kyse rohkaisemisesta, ja sen muuttamisesta, että nuoresta naisesta voi tuntua jotenkin vääärältä mennä alalle, joka on leimautunut miehille sopivaksi ja miesvaltaiseksi. Monet naiset eivät välttämättä osaa nähdä itseään insinöörinä, vaikka ovatkin hyviä matematiikkassa tai tekniikassa.

Miesten ja hoiva-alan kohdalla on samanlaisia ongelmia. Miesten kannustamisen hoiva-alalle on ottanut omakseen esimerkiksi Helsingin diakoniaopisto, jolla on käynnissä Voimaa hoivaan -niminen projekti, jonka kysymyksenasettelu oli hyvin tutunoloista tekniikan alan tasa-arvohankkeille. Vastauksia projektissa on etsitty

esimerkiksi kysymyksiin: *halutaanko hoiva-alalle lisää miehiä ja kuinka heitä saada lisää ja mihin miehistä osaamista tarvitaan.*

Feminismi, tasa-arvotutkimus ja tasa-arvotyöt eivät ole synonyymejä toisilleen, vaikka saattavat linkittyä toisiinsa joillain tasoilla. Feminismiä vastustetaan usein väitteillä: "tasa-arvo on mennyt liian pitkälle" tai "feminismi tasapäistää". Kuitenkin sukupuolten väliseen tasa-arvoon tähtäävän feministisen liikehdinnän ehkä yksi tärkeimmistä tavoitteista on ollut purkaa sekä naisten että miesten ahtaita sukupuolirooleja. Sukupuoliroolit kun niin usein ovat kasvatuksen ja yhteiskunnan asenteiden tulosta, eivät yksilön itselleen valitsemia.

Vain toisen sukupuolen rooliin on vaikea puuttua ilman, että se vaikuttaisi myös toiseen, ja siksi naisten miehiä huonomman aseman parantamiseen tähdännyt liikehdintä on myös avannut paljon keskustelua miehisyyden paineista ja parantanut esimerkiksi isyyden asemaa yhteiskunnassamme.

Johanna Mitjonen
päätoimittaja

Selvennys

» Tekniikan Akateemisten Liiton pyynnöstä selvennän, ettei Polyteekkarissa 16/2007 julkaistussa Pelkoa ja inhoa ammattijärjestön opiskelijaristeilyllä ollut kyseessä TEK, vaan eräs toinen Akavan jäsenliitto.

Meri Laitinen

Menomeiningit

Menopalstalla julkaistaan teekkarien yhdistyksien tapahtumia sekä toimituksen harkinnan mukaan muita teekkareille suunnattuja tapahtumia. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää tekstejä.

→ toimitus@polyteekkari.fi

Automaatio- ja systeemitekniikan kilta

Pe 18.1. Solusuunnistus. Phuksit ja phuksihenket seikkailevat kiltalaisten soluissa ja pitävät kiva. Lähtö klo 18 Smökin takaa. Jatkot Gorsussa.

Ke 23.1. Geneerinen sauna, Otakaari 20 pieni puoli. Vuoden ensimmäinen saunailta.

Veikko ja Lahja Hurstin laupendentyö ry

Ti 29.1. klo 17–19 Heikki Hurstin ruoka- ja vaatejako, Helsinginkatu 19. Hakijoille mukaan opiskelijakortti ja oma kassi. Kevään muut jakopäivät ovat 26.2., 25.3. ja 29.4.

Ota-Karjut ry

To 24.1. klo 19 Vuosikokous, Jämeräntäival 5. Ota-Karjut ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään torstaina 24.1.2008 kello 19.00 osoitteessa Jämeräntäival 5 B 231–233.

Polyteknikkojen Kuoro

Ke 23.1. klo 17 Koelaulut, TUAS-talo. Tule mukaan Otaniemen parhaaseen mieskuoroon, jossa laulaminen otetaan sekä vakavasti että rennosti! Ilmoittautumiset: fuksikeisari Jussi Väisänen, 050 546 4413, fuksikeisari@polyteknikkojenkuoro.fi.

Ristin kilta

Ke 16.1. klo 18.30 Avajaisteillalla Lauri Malmi, Otaniemen kappeli.
Ke 23.1. klo 18.30 Teeilta, Otaniemen kappeli.
Ke 30.1. klo 18.30 Seppo Kalliokoski: Kuninkaan kutsu Namibiassa, Otaniemen kappeli.

Sukelluskerho Kupla

To 22.1. klo 18 Introsukellus, Tapiolan uimahalli.

To 31.1. klo 18 Laitesukelluksen peruskurssi, Rakennusosasto. PSK Kupla järjestää laitesukelluksen peruskurssin, joka alkaa esittelyluennolla to 31.1. klo 18.00 Rakennus- ja ympäristötekniikan osastolla (tarkempi sali ilmoitetaan myöhemmin). Kurssi on Sukeltajaliiton hyväksymä ja siltä saa CMAS*-tasaisen kansainvälisen sukelluskortin. Ennen peruskurssin alkua järjestetään introsukellus ti 22.1. Tapiolan uimahallissa. Introsukellukselle osallistuville järjestetään klo 18.00 alkaen luento, jossa käydään läpi sukellukseen liittyviä asioita ja jossa kerrotaan mahdolliset rajoitukset sukeltamiseen. Introsukelluksessa pääsee kokeilemaan laitesukellusta uima-allasolosuhteissa kouluttajan suorassa valvonnassa. Ilmoittautumiset Joonas Arposelle: joonas.arponen@iki.fi to 17.1. mennessä. Ilmoittautu-neille ilmoitetaan tarkemmat ohjeet osallistumista varten.

Lisätietoja kursista:
kupla.tky.hut.fi

Toimitus suosittelee

Punttis kutsuu

Kuntosalilla bodaamiseen flipahtaneet ihmiset olivat minulle ennen valaistumistani mysteeri. Epäkypsytyttäni on ollut ennen tajunnut, mitä järkeä on hinata itsensä julkisilla, autolla tai muulla moottorirollaattorilla kuntopyöräilemään kelmeään koppiin, kun moninkertaisen hyödyn voisi yhtä hyvin saavuttaa pyöräilemällä tasaisesti joka paikkaan tai edes sinne punttik-selle. Lisäksi olin aiemmin edustanut koulukuntaa, jonka mukaan omalla lattialla voi aivan hyvin vetää ennen aamupuuroa vatsat, selät sekä punnerrukset. Timmin kropan hinta ei ole yhtä kuin punttiksen kausikortti.

Luuloni punttiksen tarpeettomuudesta oli kuitenkin perustunut lapsen epätodennäköiseen käsitykseen aikuiselämän realiteeteista: nyt tiedän, että kaikista tulee ennen pitkää plösojä, koska opiskelu ja opiskelijaelämä nialaisevat sen ajan, jonka muk-suna ehti käyttää säännöllisiin liikuntaharrastuksiin. Aikuisen on löydettävä ne itselleen mielekkäät tavat liikkua. Lisäksi arjen aktiviteetit ja sosiaali-elämä ovat jakautuneet nätisti ympäri pääkaupunkiseutua, eli pitää olla joko melkoinen reisi-tykki tai rautahermo, jos meinaa

hoitaa kaikki matkat pyörällä. Viimeinen argumenttini on, että aikuisen ruumiin muokkaaminen on haastavaa ilman kunnon vas-tuksia ja laitteita, joilla on piirun verran todennäköisempää, että liikkeistä on ylipäänsä mitään hyötyä.

Aikuiselle kuntosali ei ole si-ten yhtään hullumpi vaihtoehto. Siellä pääsee treenaamaan järjestelmällisesti kaikkia halu-amiaa lihasryhmiä sekä aero-bista kestävyyyttä. Samalla voi nautiskella kaverin tai poika- tai tyttöystävän kanssa hyödyistä ja huvista (timmiyttämisestä ja so-sialisoimisesta) yhdellä kertaa.

Esimerkiksi Otahallin Blue Fitness -kuntosalilla voi heittää kelvollisen liikuntasetin. Alku-viikon testikäynnillä sali ei ollut ollenkaan täynnä, kaikki tilat olivat siistejä, eikä mikään ollut rikki. Ensimmäinen kokeilukerta on ilmainen. Toki tarkoitus ei ole olla puolueellinen — kuntosale-ja on luonnollisesti muuallakin päin Espoota, kuten vaikka Tapiolassa, jonka uimahallissa on huokea punttis.

Oletettavasti ainakin silloin tällöin kampukselle ekytyville teekkarille ehdotankin pistäytymistä Otahalliin tai Tapiolan uimahalliin. Kannattaa ottaa selvää, millaisia mahdollisuuksia ne tarjoavat.

Sofia Ziessler

Vaihtoon Kuala Lumpuriin tai Kiinaan?

Suorita kansainvälinen sivuainekokonaisuutesi Aasiassa!

-- **MIBP-ohjelma** muodostuu suomalaisopiskelijoille hyvin soveltuvista englannink. kauppatieteen kursseista.

-- **Aasian lukuisiin etuihin** kuuluvat mm. lämmin sää, ystävälliset ihmiset, hyvä ruoka sekä loistavat ostos- ja vapaa-ajan mahdollisuudet.

-- Voit osallistua yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. Yliopisto- ja korkeakouluopiskelijana pääset mukaan käytännössä varmasti ja hyväksymispäätöksen saat viikossa.

-- Ohjelman rakenne mahdollistaa matkustelun Aasiassa lukukauden aikana.

PS: Syksyllä 2008 käynnistyy ohjelma myös Kiinassa.

Lisätiedot ja hakemukset:
www.academyaccess.com

IKUISEN TEKKARITYTÖN HAUDALLA

Annu Nieminen törmäilee
seiniin (teekkari)maailmassa
ja raportoi siitä tällä palstalla

Verkostot, nuo tavallista paremmat suhteet!

Ennen työn saaminen suhteilla oli joutain, mitä ei ainakaan kannattanut kailottaa kylillä. Hyvät saivat ihan omilla avuillaan. Suhteilla töitä saivat vain avuttomat, rikkaiden lapset ja hannuhanhet, jotka ärsyttävät kaikkia.

Toista on nykyään. Verkostot ovat työnhakutapa numero yksi. Ei siis yleisin, vaan siistein. Verkostoillaan kelpaa myös kehua, mittaavathan ne kykyä tulla toimeen ihmisten kanssa sekä mikä tärkeintä, *tutustua uusiin ihmisiin*. Eli muodikkaammin: verkostoitua.

Verkostoitumista vastaan on turha vauhkota. Käsitteen muodikkuuden myötä verkostojen hyväksikäyttäminen on käynyt hyväksytyksi ja myös yleisemmäksi. Verkostot ovat totta: nuoret akateemiset saavat työtä puhumalla tarpeeksi puolivieraille ja keksimällä aasinsiltoja siihen, mitä yhteistä heillä voisi olla ekskursioiden lopputunneilla huojuvan toimin kanssa. Tätä kutsutaan *puheisiin pääsemiseksi*. Ihmiset eivät ole enää Minna Ivalosta tai kaupan kivasti hymyilevä myyjäpoika, vaan potentiaalisia verkostolaisia. Pahaa siinä ei ole kai mikään. Masentavaa siinä on ainainen hyötynäkökulma: olet kiinnostava, jos voin hyötyä sinusta jotenkin. Milloin tämä lakkasi olemasta vastenmielinen suhtautumistapa?

Young Professionals-lehti (2007) esittelee Suomen nuoren bisneseliitin verkostoitumissaavutuksia ja jakaa superverkostoitujan vinkin: "Ava suusi. Ajattele, että jokainen vastaantuleva voi olla kiinnostunut tekemisistäsi." Herran tähden, mitä siitäkin tulisi! Ja ennen kaikkea, mitä niillä verkostoilla tekee, kun elämää on takana enemmän kuin nousujohteisen nuoruuden verran? Kuolinilmoitustasi verkostolaisesi tuskin noteeraavat. Nykyihminen on arvottanut sosiaalisen olemassaolonsa jännällä tavalla ja sekoittanut sen myös uraansa. Minut tiedetään — siis elän?

la ja sekoittanut sen myös uraansa. Minut tiedetään — siis elän?

Ennen kuin kevennetään mieltä, paasaan vielä yhden asian verran. Mielestäni kysymys kuuluu: minkälaista maailmaa rakennamme, jos pidämme tärkeänä tulevaisuuden varmistajana sitä, että tuntee oikeat ihmiset? 2000-luvun maailmaa, vastaa nokkela nousukas. Lyhytkatseista ja ihmiskuntaa aliarvioivaa, vastaan minä.

Tilityksen takana lieene oma väsymykseni henkari suussa verkostoitumiseen. Puolituttuja on kertynyt jo uupumiseen asti — ystävät merkitsevät. Tilanne, jossa voisi mennä kätelemään, hymyilemään ja vakuuttamaan, väsyttää jo ajatuksenakin. Miksi menisin? Kaikki tärkeimmät saavutukseni tässä elämässä ovat tulleet suoraselkäisestä ja melko itsenäisestä ponnistelusta, jota on ohjannut halu tehdä jotain. Verkostot ovat tulleet ja menneet. Halu tehdä virtaa minussa yhä voimakkaampana.

"Kerää suhdepääomaa!" Pyh. Minulla on ystäväni, perheeni ja yksi 23-vuotias uteliaisuutta ja intohimoa pursuava minä. Niillä mennään.

Tulevaa
ohjelmaa

To 17.1. klo 21.15

Luontolähetys. Pelastetaan maailma Karpon ja teknokratian hengessä. Asiallinen keskusteluohjelma.

To 24.1. klo 21.15

Vicki Fake Show. Kuin Dr. Phil tai Ricki Lake, mutta yleisölle tarjoillaan. Tervetuloa seuraamaan! Ohjelmassa myös Laugh Riot -pätkä.

To 31.1. klo 21.15

Stalkatut. Onko sinulla joskus sellainen tunne, että sinua tarkkaillaan? Oletko koskaan miettinyt, miksi Facebookin värit ovat sininen ja valkoinen? Jos et, kannattaa katsoa ja tietää totuus.

► OUBSia voi katsella torstai-iltaisina Cantinassa. Livelähetykset alkavat klo 21.15 ja kestävät noin tunnin. OUBS näkyy IPTV:n kautta nykyisin koko maailmassa! Sieltä voit katsella OUBSia vaikka Siperiassa.

www.oubs.fi – #oubs@IRCnet – oubs@oubs.fi

Sarjikat

Tuukka-nalle

Apropoo

Alvari	Dipoli/Lafka	TUAS	Täffä
keskiviikko 16.1.			
› Kalkkuna-mangokastiketta, kaura-riisiä (l, m, r) › Jauheliha-pastavuokaa (vl) › Papu-herkkusienihöystöä, keitetyt perunat (l, m, g, r) › Opisk. leipäateria: Onnenleipä, lämminsavu-kirjolohi, kananmunatäyte › Vatkattua mustaherukkapuuroa (l, m)	› Unkarilaista makkaragulassia (l, g) › Paistettua nuudelia ja kasviksia (l, veg) › Lihakeittoa (l, g) › Kreikkalaistasalaattia › A la carte: Kievin kanaa, paprikakastiketta	› Porsasta sinappikastikkeessa (vl, r) › Tommaattinen kasvispata (l, m, g, r) › Parsakaalikeittoa (l, g) › Talonpizzaa (vl) › Katkarapusalaattia (vl, g, r) › A la carte: Seileike Cordon Bleu (l, m, g, r)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Gorgonzolakastike (vl) › Kukkakaalikeitto
torstai 17.1.			
› Naudanlihastroganoffia, riisiä (vl) › Currysilakoita, keitetyt perunat (vl, g, r) › Tofu-kasviswokkia, ruis-riisiä (l, m, r) › Opisk. leipäateria: Onnenleipä, lämminsavu-kirjolohi-kananmuna › Hedelmäsalaattia (l, m, g)	› Jauhelihapihvejä, tanskalaistasipulikastiketta (vl) › Tortillat cheddarjuusto-kasvistäytteellä (vl) › Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla › Kanasalaattia	› Jauhelihapihvit, sienikastiketta, keitetyt perunat (vl, r) › Merellistä risottoa (l, m, g, r) › Kasvis-borssikeittoa ja jogurtia (vl, g, r) › Kasvistortilla (vl) › Sinihome-leipäjuustosalaattia (vl, r) › A la carte: Broilerinleike, päärynä-kermaviilikastiketta (vl)	› A la carte: Sipulipihvi › Kebab ja riisi (l) › Kasvispihvit (vl) › Nakkikeitto
perjantai 18.1.			
› Kirjolohikiusausta (vl, g, r) › Metsästäjän jauhelihapihvi, keitetyt perunat (vl) › Sinihomejuusto-kasvispannua (vl, g) › Opisk. leipäateria: Onnenleipä, lämminsavu-kirjolohi-kananmuna › Marjarahkaa (vl, g)	› Curry-hunajabroilerpataa (vl) › Feta-tomaattipastaa (vl) › Kermaista kalakeittoa (vl, g) › Pepperoni-pastasalaattia › A la carte: Intialaista tandoor-lohta	› Naudanlihastroganoff, riisiä (vl, r) › Rapeita kalapaloja, tilli-kermaviilikastiketta (vl, r) › Juusto-paprikakeittoa (vl) › Broileritortillat (l, m) › Tonnikalasalaattia (l, m, g, r) › A la carte: Holsteininleike, purjo-perunasose (vl, r)	› Metsästäjänleike (vl), perunat › Täytetyt crepit › Savuporokeitto (vl, g)
maanantai 21.1.			
› Provençen broileria, tummaa appelsiinikastiketta, riisiä (l, m, g, r) › Juustokuorrutettua jauhelihavuokaa (vl) › Puutarhurin pihvit, yrtti-kermaviilikastiketta, keitetyt perunat (vl, g) › Opisk. leipäateria: Paahtopaisti-patonki › Banaanilassia (vl, g)	› Barbecue-härkäpataa (vl) › Parsakaali-pinaattipihvit juustokastikkeella (vl) › Kylmäsavulohikeittoa (vl, g) › Meksikolaista salaattia	› Kalkkuna-mangokastiketta (vl, g, r) › Tofu-kasviswokkia, riisi (l, m, g, r) › Kalakeittoa seitistä (g) › Täytetyt sinihomejuusto-broileriohukaiset › Fetasalaattia (vl, g, r) › A la carte: Lohileikkeet, pinaattimuhennosta (vl, g, r)	› A la carte: Täffänleike › Riistakäristys (l, g), perunasose › Pinaattiletut › Purjo-perunasosekeitto (vl, g)
tiistai 22.1.			
› Nakit tomaattikastikkeessa, perunasosetta (vl, g) › Savukirjolohi-tuorejuustokastiketta, täysjyväpastaa (vl, r) › Soija-kasvisrisottoa (l, m, g, r) › Opisk. leipäateria: Paahtopaisti-patonki › Karpatoikiisseliä (l, m, g)	› Mantelikalaa, tsatsikikastike (vl) › Makkarakastiketta (vl) › Tuoretomaatti-juustopastakastiketta (vl) › Frikadellikeittoa (l) › Juustosalaattia	› Yrttilihapyörykät, ruskeakastike, perunat (l, m) › Papu-herkkusienihöystöä, perunaa (l, m, g, r) › Täyteläistä porkkanasosekeittoa (vl, g, r) › Uuniperuna kinkkutäytteellä (vl, g) › Italian kinkku-pastasalaattia (vl, r) › A la carte: Paistettua siikaa, bearnaisekastiketta (l, m, g, r)	› A la carte: Metsästäjänleike › Broilerin rintafilee, currykastike (vl) › Currykasvikset (vl, g) › Lihakeitto (vl, g)
keskiviikko 23.1.			
› Lohipyöryköitä, sitruuna-jogurttikastiketta, keitetyt perunat (vl, g, r) › Purjo-perunasosekeitto, feta-pinaattihyrrä (vl) › Opisk. leipäateria: Paahtopaistipatonki › Mariannerahkaa (vl, g)	› Lihapyöryköitä rosmariinikastikkeessa (vl) › Ohrapuuroa, mansikkakeittoa (vl) › Suurustettua kanakeittoa (vl) › Katkarapu-simpukkasalaattia › A la carte: Porsaanpaistia, tummaa hunajakastiketta	› Provençen broileria, tumma appelsiinikastike (l, m) › Puutarhurin kasvispihvejä (vl, g) › Kesäkeittoa › Tandooribroileri-wrap, tomaattisalsaa (vl, r) › Balkanmakkarasalaattia (vl, g) › A la carte: Seesam-kirjolohta (l, m, g, r)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Tomaattikermakastike (vl, g) › Kurkkusosekeitto (vl, g)
torstai 24.1.			
› Naudanlihaa sipuli-seesamikastikkeessa, riisiä (l, m, g) › Katkarapuseitiä, keitetyt perunat (vl, r) › Kasviskiousausta (vl, g, r) › A la carte: Broilerin rintaleike kasvispedillä, kaura-riisiä (l, m, r) › Opisk. leipäateria: Foccacia-cheddar/pepperoni › Mansikkariisiä (vl, g)	› Grillattua broileria, tartarkastiketta (l, g) › Kasviskroketteja (l, veg) › Hernekeittoa ja pannukakkua › Tomaatti-mozzarellasalaattia	› Puna-ahvenpyöryköitä, sitruunakastiketta (vl, r) › Ratatouillea (l, m, g, r) › Pehmeää kanakeittoa (vl, g, r) › Jauhelihatortillat (vl) › Tomaatti-mozzarellasalaatti (vl, r) › A la carte: Katkarapu-kampelaa, perunasosetta (vl)	› A la carte: Nakkikori › Lihawok (l, g) › Kasviswok (l, g) › Kalakeitto (vl)
perjantai 25.1.			
› Lihamureketta, vihripippurikastiketta, keitetyt perunat (vl) › Kanaviilokkia, riisiä (vl, r) › Feta-kasvispannupizzaa › Opisk. leipäateria: Foccacia-cheddar/pepperoni › Minttu-suklaavaahtoa (g)	› Kebab, tomaatti- ja jogurttikastiketta (vl, g) › Kreikkalaista juusto-kasvisvuokaa (vl) › Savuporokeittoa (vl) › Savupallasalaattia › A la carte: Paistettua kampelaa, ruohosipulikastiketta	› Jauhelihakebakt, hedelmäsalsa (l, m, r) › Herkkusieni-paprikakastiketta, riisi (vl, r) › Makkarakeittoa (l, m, g) › Kinkku-ananaspizza (vl) › Broilerisalaattia TexMex (vl, g) › A la carte: Naudan savupaistia, vs.perunat (vl, g, r)	› Sveitsinleike, perunasose › Kasvispizza › Kanakeitto (l, g)
maanantai 28.1.			
› Provençen broileria, tummaa appelsiinikastiketta, riisiä (l, m, g, r) › Juustokuorrutettua jauhelihavuokaa (vl) › Puutarhurin pihvit, yrtti-kermaviilikastiketta, keit. perunat (vl, g) › Opisk. leipäateria: Currykanakolmio › Appelsiinisalaattia (l, m, g)	› Sveitsinleike, timjamikastiketta (vl) › Yrteillä maustettua linssi-paprikapataa (l, g) › Nakkikeittoa (l, g) › Välimeren tonnikalasalaattia	› Kanaviilokkia, riisi (vl, r) › Pinaattiohukaisia, puolukkahilloa (l, m, r) › Herkkusienikeittoa (vl) › Kebablihatäytteiset ohukaiset, tomaattisalsa (r) › Kreikkalainen lautanen (vl, g) › A la carte: Hokikalaa ja purjosipulia (vl, g, r)	› A la carte: Täffänleike › Uunimakara (l, g), perunasose › Punajuuripihvit (m, l) › Porkkanasosekeitto (vl, g)
tiistai 29.1.			
› Nakit tomaattikastikkeessa, perunasosetta (vl, g) › Savukirjolohi-tuorejuustokastiketta, täysjyväpastaa (vl, r) › Soija-kasvisrisottoa (l, m, g, r) › Opisk. leipäateria: Currykanakolmio › Raparperikiisseliä (l, m, g)	› Yrttikalaleikkeitä, kermaviilikastiketta (vl) › Tortelloneja tuorejuustotäytteellä, tomaattikastiketta (vl) › Borssikeittoa (l, g) ja smetanaa (vl) › Broiler-couscous-salaattia › Roseippuri-härkäpataa	› Nakit tomaattikastikkeessa, perunasose (vl, g) › Kasviskiousausta (vl, g, r) › Lihakeittoa (l, m, g) › Uuniperuna pekoni-juustotäytteellä (vl, g) › Pariloitu kirjolohi-perunasalaattia (vl, g) › A la carte: Kanaa Kievin tapaan (vl)	› A la carte: Vasikanleike, bearnaisekastike › Chicken kiev, paprikakastike, riisi › Kasvisgratiini › Papuborssi, smetanaa (vl, g)

lauantai 19.1.**Dipoli**

- › Dipoli buffet avoinna lauantaan klo 11.30–15.00
- › Porsaanleike italialaisittain (vl)
- › Kasvispihvejä (l)

lauantai 26.1.**Dipoli**

- › Dipoli buffet avoinna lauantaan klo 11.30–15.00
- › Lihamureketta, tummaa pippurikastiketta (vl), perunamuhennosta
- › Kasvistortelloneja, tomaattikastiketta (vl)